

فتاویٰ عاقلانہ راجع بکتاب درسی از ولایت

حدیث الثقلین

یا

نصب الشیخین

النمازی والمحلوجی

قضاوتی عاقلانہ راجع بکتاب دہسی از ولایت

حدیث الثقلین یا نصب الشیخین النمازی والمحلوجی

نویسنده : محمد تقی خجسته

بسمه تعالی

شبی در منزل یکی از دوستان عالیمقدار ، با جمعی از دانشمندان و ابرار سخن از تازه های روزگار بود ، ناگاه یکی از یاران خوش گفتار وارد شد بادو کتاب نامدار . از دو بزرگوار ، که پر بود از دروغهای شاخدار و تهمتهای سرشار ، واحادیث ناهنجار ، ونسبت ها بائمه اطهار ، وتماش ضد کتاب پروردگار ، گفتیم ای یار نیکودار ، مقداری از آنرا بخوان برای تذکار ، وبعنوان یادبود نمونه بیار ، چون قدری قرائت کرد از خرافات آن بعضی خندیدند و بعضی رنجیدند ، اما خنده برای هذیانات آن ، و اما رنجش برای جعلیات آن پس از گفتگوهای بسیار ، وتأسفهای بیشمار گفتند چگونه علماء ابرار جلوگیری از چاپ و انتشار ، اینگونه کتب بی اعتبار نکرده اند بر سایر مسلمین و دانشمندان موحدین ، جواب این مناققین و رد این ملحدین و طرفداری از قرآن مبین ، یکی از واجبات دین

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على رسوله محمد
وآله و اصحابه اجمعين ولعنة الله على اعدائهم الذين
يفرقون بينهم وبين القرآن .

در هر دوره اگر کسی خواست مرد مرا بیدار و یا ملتی
را از خرافات نجات دهد ، مورد حملا ت طرفداران خرافات
واقع میشود ، و آنانکه سالهای سال مبتلا بعقائد خرافی
بوده سرو صدا بلند کرده و گاهی بهو و جنجال و گاهی بتکفیر
و تحریک عوام پرداخته و حقرا میپوشانند ، البته طرفداران
خرافات که ملتی را قبضه کرده و مدتها سوار بوده اند از
بیداری و هشیاری ملت میترسند و بمرد حقو تهمتها
و افتراها میزنند .

مختصر آنکه دنیا چنین بوده که ملتها را تحریک
کرده و میکنند ، تا بخائنین مدد دهند و خادمین را لکد

محسوب و رسوا گردنشان مرغوب و جواب بافته‌هاشان مطلوب
میباشد، ایندو کتاب رد است بر عالمی که خواسته عده‌ای را
بسعدت بکشاند و از خرافات برهاند، پس از گفتگوهای
بسیار، و پیشنهادهای سرشار قرعهٔ جواب بنام این ذره
بیمقدار در آمد، بنا شد هر دو را بخوانم، و آنچه را
صواب میدانم، در مقابل خطاهای آن بنگارم.

از خوانندهٔ خردمند انتظار دارم، بدون تعصب و حب
و بغض مطالب ما را با خرد بسنجد، و ننخوانده نسبت
ناروا نبندد، و اگر لغزشی دید حمل بر صحت کند و یا
نویسنده را با خبر سازد، تا جبران نماید، و یا جواب کافی
دهد خدا گواه است که مقصود ما از نوشتن این مختصر
تبرئهٔ مذهب شیعه است از خرافات.

لثلا يقولوا يوم القيامة انا كنا عن هذا غافلين.

تهران - محمد تقی خجسته

زنند، در این روزگار، دینداری بیدار، خواسته مردم را از شرک و خرافات نجات دهد و خدا را همه کاره جهان معرفی کند و توحید خالص را بمردم بیاموزد، کتابی بنام درسی از ولایت نوشته، اهل تعصب و طرفداران اباطیل چه گویندگان و چه نویسندگان بر او حمله کرده‌اند، نویسندگانی که یکنفر دانشجو میباشم، نوشته‌ها و گفتارهای طرفین را بنظر خوانندگان میگذارم و قبل از نشان دادن کلمات طرفین عجله بقضاوت نمی‌کنم و حدیث تقلین را که طرفین قبول دارند با عقاید هر یک تطبیق میکنم هر کدام مطابق آن شد حق و هر کدام مخالف آن بود باطل است.

نویسنده خود را مؤلف درسی از ولایت فرض نموده اگر چه قابل این مقام نباشم و ایرادکننده‌گان را پاسخ میدهم برای خوشنودی پروردگار اگر چه نابحال یازده کتاب چه از صوفی و چه از شیخی و چه آخوندهای مقلد ایشان رد بر مؤلف آن نوشته شده.

باید تعجب کرد

هر ملتی که کتاب آسمانی داشته‌اند با کتاب آسمانی

خود مخالفت کرده اند اما هیچ ملتی مانند ملت اسلام با کتاب آسمانی خود یعنی قرآن ضدیت و مخالفت نکرده است ، مدعیان تشیع قبول دارند که کتاب آسمانی ایشان قرآن است ولی هر حدیث مخالف آنرا می پذیرند و یا بزور فکریك معنای مخالف حمل میکنند ، اما قرآن اگر با حدیثی مخالف در آمد نمی پذیرند و دشمنان اسلام چون خواستند اسلام را واژگون کنند مطالبی ضد معارف قرآن بنام خبر و حدیث جعل کرده و دیدند که آشنایان بقرآن و کسانی که قرآنرا ممیز حق و باطل میدانند اخبار ضد آنرا تمیز میدهند آمدند قرآنرا از مردم جدا کردند و گفتند قرآن قابل فهم نیست و دلالت آن بر مطالب ظنی است و حجیت ندارد پس باید باخبار رجوع شود که قطعی الدلاله است آنوقت هر خبر مجعولی را بخورد مردم دادند و در کتابها وارد ساختند و نام پیغمبر و یا نام یکی از امامان معصوم را روی آن گذاشته تا پیروان رسول و امام آنها را بجان و دل بپذیرند و در کتب خود وارد سازند چندی گذشت جا علین آن اخبار مردند ولی مجعولات ایشان بنام امام صادق (ع) و یا امام باقر (ع) میان کتب ماند و طبقه

خوشبایور همه را پذیرفتند خصوصاً اگر آن احادیث برای گروهی بهره داشت بترویج و انتشارش کوشیدند .

از باب نمونه میگوئیم مثلاً مرحوم مجلسی در هفتم بحار یکباب احادیث خود را بنام باب معرفتهم بالنورانیة نامیده و از کتب خطی که خود آن مرحوم مینویسد صاحب آن کتب مجهول است احادیثی در آن باب جمع نموده که تمامش ضد قرآنست و بعد خود آن مرحوم مینویسد فلان حکم بصحتها یعنی ما بصحت این احادیث حکم نمیکنیم ، اما پس از آنکه بحار چاپ شد و بدست گویندگان بی سواد رسید و نویسندگان ساده لوحی برای حفظ دکان خود در حفظ و نشر و اعتقاد بآن کوشیدند .

با اینکه خدا در قرآن فرموده ولقد یسرنا القرآن یعنی ما آسان و ساده قرار دادیم قرآنرا که هدی للناس و همه کس فهم باشد و مکرر فرموده بیان للناس و موعظة للناس یعنی قرآنرا برای پند و بیان و هدایت مردم فرستادیم و هیچ گاه نفرموده هدی للامام و بیان للامام با این حال مدعیان اسلام بیبهاثة اینکه قرآن قابل فهم نیست و مشکل است از قرآن اعراض کرده و احادیث و اخبار ضد آنرا ترویج

ونشر داده‌اند .

با اینکه خود ائمه (ع) فرموده‌اند احادیثنا صعب
مستصعب یعنی احادیث ماسخت و مشکل است بیپایانه اینکه
ما احادیث داریم و مطالب دینی را باید از حدیث گرفت
مردم را بکلی از حقائق قرآن دور کرده‌اند و حتی ائمه
معصومین را نیز از قرآن جدا کرده و گفتارهای ضد قرآنی
را بایشان بسته‌اند .

اگر باور ندارید در این ایام دو کتاب بتازگی چاپ شده
از شیخین کبیرین یکی بنام اثبات ولایت حق که صاحب آن
جناب حاج شیخ علی نمازیست و کتاب دیگر بنام حمایت
از حریم شیعه که مؤلف آن رضا محلوچی است این دو کتاب
را مطالعه فرمائید و به بینید تمام سعی این دو نویسنده این
بوده که امام خود را ضد قرآن و مکتب آن معرفی نمایند
این دو کتاب شاید بنظر عوام طرفدار ولایت مورد پسند باشد
ولی اگر کسی بقرآن آشنا باشد باید خون گسریه کند چرا
برای اینکه مطالب این دو کتاب ضد قرآنست گو اینکه
نویسندگان آنها غرضی نداشته‌اند و برای دل‌سوزی یا تعصب
جاهلانه نوشته‌اند ما برای خیرخواهی مطالب کتاب نمازی

را بر مرز نم و یا آقای نم و مطالب کتاب محلوجی را بنام
 مح یا آقای مح نقل کرده و با حدیث ثقلین که خودشان
 قبول دارند می‌سنجیم و قرآن و عقل را قاضی قرار میدهم
 و در ضمن سئوالاتی از ایشان نموده با کمال احترام یا جواب
 ما را بدهند و یا اگر دیدند ما حق گفته‌ایم و جواب ندارند
 بروند توبه کرده و بطلان کتابهای خود را اعلام نمایند
 و بی‌جهت بکسی توهین نمایند ممکن است گفته شود که
 حدیث ثقلین متواتر است آری .

متن حدیث ثقلین از دو کتاب

۱- ج ۳ بحار ص ۲۰ قال رسول الله (ص) انی مخلف
 فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی اهل بیتی لن تضلوا ما تمسکتم
 بهما و انهما لن یفترقا حتی یردا علی الحوض یعنی فرمود
 رسول خدا که من میگذارم در میان شما دو چیز سنگین
 کتاب خدا و عترتم مادامیکه بایندو چنگ زنید گمراه
 نمیشوید و محققاً آیند و از یکدیگر جدا نمیشوند تا لب
 حوض کوثر بر من وارد شوند .

۲- ج ۱۷ بحار ص ۷۶ قال (ع) معاشر الناس امرنی

جبرئیل عن الله عزوجل ربی و ربکم ان اعلمکم ان القرآن هو الثقل الاکبر وان وصیی هذا و ابنای ومن خلفهم من اصلا بهم هم الثقل الاصغر يشهد الثقل الاکبر لثقل الاصغر ويشهد الثقل الاصغر للثقل الاکبر کل واحد منهما ملازم لصاحبه غیر مفارق له حتی یردا علی الله فی حکم بینهما و بین العباد یعنی فرمود رسول خدا ای گروه مردم جبرئیل از طرف خدای عزیز جلیل که پروردگار من و شما است امر کرده که بشما تعلیم دهم که قرآن ثقل بزرگتر است و این وصی و فرزندانم و کسانی که در اصلا ب ایشاندند همانا ثقل کوچکترند ، ثقل اکبر گواهی میدهد بصدق ثقل اصغر و ثقل اصغر گواهی میدهد برای صدق ثقل اکبر هر یکی از این دو ثقل ملازم یکدیگرند و از هم جدا نمیشوند تا بر خدا وارد شوند و خدا حکم کند بین این دو و بین بندگان ،

توضیح اینکه اگر قرآن مطلبی بگوید و یا راهی را بمردم نشان دهد و اهل بیت و عترت رسول (ص) بر ضد آن مطلب و یا بر ضد آن راه مطلب دیگر و یا راه دیگر بر ائمه دهند در این صورت قرآن و عترت از هم جدا شده و مکذب یکدیگرند و اما اگر هر چه قرآن بیان کند عترت

نیز همانرا بدون کم و زیاد بیان کند در اینصورت عترة از قرآن جدا نشده و ملازم یکدگرند .

بهر حال قرآن و عترة باید موافق یکدگر باشند و اگر بین قرآن و عترة تفرقه شود هر دو مکذب یکدگرند در حالیکه باید خود پیغمبر و عترة او تابع قرآن و مصدق آن باشند و از هم جدا نشوند طبق حدیث ثقلین .

دلالت آیات بر متابعت رسول و امام از قرآن

سورة انعام آیه ۱۰۶ - اتبع ما اوحى اليك من ربك
یعنی ای رسول ما پیروی کن از آنچه وحی شده بسوی تو
از پروردگارت سورة یونس آیه ۱۰۹ و اتبع ما یوحى اليك
و اصبر حتی یحکم الله و هو خیر الحاکمین یعنی و پیروی کن
از آنچه وحی شده بسوی تو و صبر کن تا خدا حکم کند و
او بهترین حکم کنندگان است و در سورة احزاب آیه ۲
و اتبع ما یوحى اليك من ربك و در سورة قیامه آیه ۱۸
فاذا قرأناه فاتبع قرأته یعنی هرگاه ما قرآنرا برای تو
خواندیم تو پیروی کن قرائت آنرا و در سورة بقره آیه ۲۸۵
فرموده آمن الرسول بما انزل الیه من ربه یعنی این پیغمبر

ایمان آورده بآنچه نازل شده بسوی او از پروردگارش .
 بنابراین آیات رسول خدا باید بقرآن ایمان آورد
 و بر طبق آن پیروی و عمل کند و البته جانشینان آن پیغمبر
 بطریق اولی و یقین باید مؤمن بقرآن و تابع آن باشند نه
 برخلاف آن .

چه دروغها بامام بسته‌اند

در قصه حکمین و قرآن سرنیزه کردن لشکر معویه
 بدروغ بامیر المؤمنین (ع) بسته‌اند که فرموده من قرآن ناطقم
 و این قرآن‌ها کاغذ و مرکب است بزید این قرآن‌ها را ولی
 در هیچ تاریخی چنین چیزی نیست بلکه ضد این در
 نهج البلاغه و تواریخ میباشد چنانچه در خطبه ۱۲۳ فرموده
 لمادعونا القوم الى ان نحكم بيننا القرآن لم نكن الفريق
 المتولى عن كتاب الله تعالى وقد قال الله سبحانه فان تنازعتم
 فى شئى فردوه الى الله ورسوله فرده الى الله ان نحكم بكتابه
 ورده الى الرسول ان نأخذ بسنته فاذا حكم بالصدق فى
 كتاب الله فنحن احق الناس به، يعنى چون لشکر معویه ما را
 دعوت کردند بسوی این که قرآن را حاکم قرار دهیم ما

گروه پشت‌کننده از کتاب خدا، بتعالی نبودیم و بتحقیق خدا فرموده که اگر نزاع نمودید در چیزی پس آنرا بر گردانید بسوی خدا و رسول او پس رد کردن نزاع بسوی خدا این است که کتاب او را که قرآن است حاکم قرار دهیم و رد بسوی رسول این است که روش او را بگیریم پس هرگاه بحکم صدقی که در قرآن است حکم شود ما سزاوارتریم بآن حکم تا آخر و در خطبه ۱۲۵ فرموده و احیاء ما حیى القرآن الاجتماع علیه و اماتته الافتراق عنه یعنی احیاء آنچه قرآن احیاء کرده اجتماع کردن بر آنست و میراندن آن جدا شدن از آنست، اصلاً یکی از گناهان کبیره توهین بقرآن است و امام معصوم توهین بقرآن نمیکند مگر بقول گویندگانی که دشمن امامند و امام را ضد قرآن معرفی کرده‌اند.

هر مسلمانی باید تابع قرآن باشد
چه امام و چه غیر امام (ع)

سوره اعراف آیه ۳ - اتبعوا ما انزل الیکم من ربکم
یعنی ای مسلمین پیروی کنید از آنچه از پروردگارتان نازل شده و در سوره زمر آیه ۵۵ و اتبعوا احسن ما انزل الیکم
من ربکم یعنی پیروی کنید نیکوتر چیزی که از پروردگارتان

نازل شده و در سوره انعام آیه ۱۵۵ و هذا کتاب انزلناه مبارک فاتبعوه و اتقوا العلکم ترجمون یعنی و این کتابی است که ما نازل کردیم آنرا پس پیروی آن کنید و بپرهیزید شاید مورد رحمت شوید ، از این قبیل آیات بسیار است که بر مسلمین واجب کرده پیروی قرآنرا اما يك آیه و خبر وارد نشده که باید هر خبر را پیروی کرد خصوصاً اخبار مجعوله را که باید احتراز کرد از آن و اخبار بسیاری وارد شده که با خبر ضد قرآن نباید عمل کرد و هر خبر را باید با قرآن سنجید چون خبر صحیح و سقیم وارد و راست و دروغ آن مخلوط است خود اهل عصمت فرموده اند خبر موافق قرآنرا بگیرید و مخالف قرآنرا رها کنید .

هر چیزی التو و میزانی دارد برای صحت و بطلانش

در جهان هر متاعی میزانی دارد که کم و زیاد آنرا با آن میزان تمیز میدهند دکان نانوائی اگر میزان و ترازوئی نباشد معلوم نیست نانوا کم داده یا زیاد و دکان بزازی اگر متر نباشد معلوم نیست فلان پارچه چند متر است آیا میتوان گفت برای اسلام و فهم کم و زیاد آن خدا میزانی

نگداشته که هر حدیثی منافقین و دشمنان اسلام جعل کردند
نتوان تمیز داده شود .

بچه چیز اخبار جعلیه را از اخبار صحیحہ میتوان
تمیز داد خود رسول خدا و ائمه هدی فرموده اند با قرآن
بسنجید میزان و فهم صحت عقائد و معارف و احکام حقاً اسلام
از مطالب باطله باید قرآن باشد ند قول فلان ملا و یا فلان
کتاب .

اخباریکه میگوید خبر صحیح آنستکه موافق قرآن باشد

۱ - وسائل الشیعه ج ۳ ص ۳۸۱ و کتاب کافی روایت
کرده اند که قال رسول الله ان علی کل حق حقیقه و علی کل
صواب نور افما وافق کتاب الله فخذوه و ما خالف کتاب الله فدعوه
یعنی فرمود رسول خدا که بر هر حقی حقیقتی است و بر هر
صوابی نوری پس آنچه موافق کتاب خدا بود بگیرید و
آنچه مخالف کتاب خدا بود واگذارید و رها کنید .

۲ - روایت در همان دو کتاب از امام ششم (ع) که
فرمود فما لم یوافق من الحدیث القرآن فهو زخرف یعنی
پس هر حدیثی که موافق قرآن نباشد مزخرفست و باطل .

۳ - همانجا روایت کرده‌اند از امام ششم (ع) که میفرمود کل شیئی مردود الی الکتاب والسنة و کل حدیث لا یوافق کتاب الله فهو زخرف یعنی هر چیزی را باید رد کرد بکتاب خدا و سنت رسول و هر حدیثی که موافق کتاب خدا نبود باطل است .

۴ - همانجا روایت کرده‌اند از امام ششم (ع) که فرمود خطب النبی بمنی فقال ایها الناس ما جائکم عنی یوافق کتاب الله فانا قلته وما جائکم ینخالف کتاب الله فلم اقله یعنی رسول خدا در منی خطبه خواند پس فرمود ای مردم آنچه از قول من برای شما آمد که موافق کتاب خدا است پس من آنرا گفته‌ام و آنچه برای شما آمد که مخالف کتاب خدا بود من نگفتم .

پس ما باید خبر را بقرآن عرضه بداریم نه قرآنرا بخبر اما آقای نم درص ۱۵ میگوید قرآنرا باید بخبر عرضه کرد و این سخن ضد قول رسول خدا و ائمه می باشد پس ما میپرسیم قرآنیکه نمیشود فهمید چگونه خبر را بآن عرضه دارید پس مسلم قرآن فهمیدنی است .

امیر المؤمنین (ع) عقیدہ موافق قرآنرا صحیح میدانند

در نهج البلاغہ خطبہ ۱۷۴ فرمودہ انتفعوا ببيان الله
واعلموا ان هذا القرآن هو الناصح الذي لا يغش والهادي
الذي لا يضل واعلموا انه ليس على احد بعد القرآن من فاقه
ولا لاحد قبل القرآن من غنى و استدلوہ علی ربکم
واستنصحوہ علی انفسکم وانہموا علیہ آرائکم واستغشوا
فیہ اہوائکم یعنی بہرہ برید بیان خدا و بدانید کہ این
قرآن همان نصیحت کنی است کہ خیانت ندارد و ہدایت کنی
است کہ گمراہ نمی کند و بدانید کہ احدی بعد از داشتن قرآن
احتیاج بچیز دیگری ندارد و برای احدی پیش از قرآن
بی نیازی نباشد (یعنی اگر صد ہزار حدیث بدانای تا بقرآن
چنگ نزنن فقیر و بیچارہ ای) قرآنرا راہنمای بسوی
پروردگارتان قرار دہید و اورا نصیحت گوی خود بنمائید
و آراء و عقائد خود را متہم بدانید و بر قرآن عرضہ بدارید
و عیب عقائد و ہواہای خود را در قرآن اصلاح کنید و در
خطبہ ۱۸۱ فرمودہ فالقرآن آمرزاجر و صامت ناطق
حجۃ اللہ علی خلقہ وقد فرغ الی الخلق من احکام الہدی بہ

فانه لم يخف عنكم شيئا من دينه ولم يترك شيئا رضيه او كرهه الا وجعل له علما باديا» يعنى پس قرآن آمر است و ناهي ، ساكتي است ناطق و گويا حجة خدا است بر خلق او و بواسطه قرآن بنهايت رسانيده خدا احكام هدايت را بدرستيكه حقتعالی چیزی از دين خود را مخفي نگذاشته و همه را در قرآن بيان کرده و چیزی که مورد رضایت و کراهت او باشد را نکرده مگر آنکه برای همه آنها نشانه ظاهري در قرآن نهاده است .

عقیده و گفتار شیخین ضد قرآن و سنت است

ما باقاي نم و باقاي مح ميگوئيم اگر شما شيعة علي هستيد چرا بر خلاف قول خدا و بر خلاف قول حضرت امير (ع) بعقائد ضد آن چسبيده ايد اين دو كتاب شما تمام بر ضد قرآن است قرآن در سورة نساء آيه ۵۹ فرموده فان تنازعتم في شئ فردوه الى الله والرسول يعنى اگر در چیزی نزاعی داشتيد طرفين نزاع رد کنید آن نزاع را بسوی خدا و رسول يعنى بكتاب خدا و سنت رسول او در اين حال شما اگر با آية الله بر قعی در مسئله نزاع داشتيد هنوز طرف

نزاع شما را ندیده و بکتاب خدا و رسول او رجوع نکرده
تقریظ نویس شما و خود شما هزاران فحش و تهمت و ناسزا
گفته‌اید .

کتاب نم درس ۵ عالم محترمی را از جنود شیطان
شمرده و وجود مغرور نویسنده کتاب را ردیف پیمبران
آورده و آقای مح درس ۱۱ - اول کتابش هنوز مورد نزاع
و دلیل آن ذکر نشده قضاوت کرده و هر فحشی خواسته ذکر
کرده آیا کتاب خدا نمیگوید و لا تنابزوا بالالقباب بش الاثم
الفسوق بعد الایمان.

در کتاب نم ص ۷ تهمت زده که کتاب درسی از ولایت
انکار ولایت است باید گفت لعنت بر دروغگو البته کسیکه
قبل از رسیدگی بدعوی حکم صادر کند بهتر از این نمیشود
ما در اینجا ثابت می‌کنیم بحول و قوه الهی که نویسندگان
این دو کتاب هر دو از دشمنان امیر المؤمنین (ع) بوده و آن
حضرت را بدنام کرده‌اند و چون نویسنده شیعه اثنی عشری
میباشم لازم شد ائمه خود را از تهمتها و افتراهای این
نویسندگان تبرئه کنم .

دوست امام امام را تابع قرآن میداند نه مخالف قرآن
 انتظار ما از خواننده آنست که نوشته ما را تا با حر با
 دقت مطالعه کند و بنظر انصاف توجه کند و حب و بغض
 و تعصب را کنارگذارد زیرا حب و بغض و تعصب مانع از فهم
 حقایق است .

این شیخین در این دو کتاب از ده جهت امام المتقین
 امیر المؤمنین (ع) را مخالف و مکذب قرآن و عامل برضد
 آن نشان داده اند و قطعاً کسی که امام را مخالف و مکذب
 قرآن بداند یا دوست نادانست و یا دشمن دانا ولی دوست
 نادان بدتر از دشمن دانا است .

امامی که ایشان معرفی کرده و صدها خبر باو بسته
 و یا درشان او بافته اند معلوم میشود نعوذ بالله مخالف قرآن
 و مکذب آن بوده از ده جهت .

اول از جهت علم غیب ، دوم از جهت علم بماکان و
 مایکون ، سوم از جهت کمک بخصائین ، چهارم از جهت
 خالقیت ، پنجم از جهت موجدیت معجزه ، ششم از جهت
 استقلال در اراده و اختیار ، هفتم از جهت صدق و کذب

هشتم از جهت شعبده و نمایش ، نهم از جهت تبعیت عقل ،
 دهم از جهت کم و زیاد کردن دین، ما هر يك از این چهارتا را
 توضیح میدهیم بلکه آقایان بفهمند و بروند توبه کرده و از
 نوشتن خرافات خودداری کنند.

۱ - از جهت علم غیب و عالم غیب کیست

رسول خدا و ائمه هدی (ع) پیشگوئیها کرده و بسیاری
 از مطالب غیبیه خبر داده اند ولی خودشان به پیروی قرآن
 علم غیب را از خود نفی کرده اند حال باید دید و بمطلب
 رسید ما میدانیم که قرآن دروغ نگفته در سورة انعام آیه
 ۵۰ فرموده قل لا اقول لكم عندی خزائن الله ولا اعلم الغیب
 یعنی بگو من نمیگویم نزد من خزائن خدائی است و غیب
 نمیدانم در این آیه خدا امر کرده که صریحاً بگو من غیب
 نمیدانم در آیات دیگر فرموده انما الغیب لله همانا غیب منحصر
 بخدا است و مانند این آیات حال اگر کسی بگوید چگونه
 پیغمبر غیب نمیداند با اینهمه اخبار غیبی که از ایشان نقل
 شده جواب آنستکه هر کس پیشگوئی کرد و از آینده خبر
 داد عالم الغیب نمیشود زیرا هر مسلمانی میداند و میگوید

که مرگ و قبر وبرزخ وحشرو نشر و حساب و کتاب و صراط و دوزخ و جنت حق است و با اینکه ما خود را عالم باینها میدانیم و بییقین معتقدیم و خبر میدهیم با اینحال ما را عالم الغیب نمیگویند چرا .

برای اینکه ما از قرآن و یا از سابقین خود شنیده و ایشان از صادق و مصدق مانتند امام و پیغمبر شنیده اند و پیغمبر از جبرئیل و جبرئیل از اسرافیل و او از حق تعالی شنیده و هر کس خبر راستی از دیگری شنید عالم الغیب نمی باشد همانطوریکه هر مسلمانی را عالم الغیب نمیگویند زیرا او از صادق و مصدق شنیده .

رسول خدا و امیر المؤمنین (ع) و اصحاب با تقوای ایشان همه از متقین بوده و ایمان بغیب دارند و مشمول آیه هدی للمتقین الذین يؤمنون بالغیب میباشند یعنی رسول خدا باخبار غیبی الهی که باو وحی شده ایمان دارد پس او مؤمن بغیب است و ایس اخبار غیبی را رسول خدا با امیر المؤمنین یاد داده و امیر المؤمنین بالای منبر از ترکهای مغول و خرابی ایشان خبر میدهد «در خطبه ۱۲۸ نهج البلاغه» و چون این خبر، خبر غیبی بود یکی از اصحاب

عرض كرد اتمدا عطيت يا امير المؤمنين علم الغيب فضحك
عليه السلام وقال للرجل يا اخا كلب ليس هو بعلم غيب
وانما هو تعلم من ذى علم .

يعنى يا امير المؤمنين بشما علم غيب عطا شده حضرت
خنديد و باو فرمود اى برادر كلبى اين خبريكه از مغول
دام علم غيب نيست و همانا اين خبرى استكه از رسول
خدا تعلم گرفتيم پس در اين خطبه حضرت صريحاً فرموده
من عالم الغيب نيستم پس بدانكه هر كس از ديگرى خبرى
بگيرد ولو اينكه خبر غيبى باشد عالم الغيبش نمىگويند .
عالم الغيب مطابق منطق قرآن بآن خدائى مىگويند
كه خود غيب ميداند و از ديگرى نكرفته باشد و پيغمبر
و امام طبق منطق قرآن مؤمن بغيب مىباشند اما آقاى نم
چنين مطلب باين روشنى را درك نكرده و در ص ۱۹۳ مىگويد
چون پيغمبر و امام اخبار غيبى بيان كرده اند پس عالم الغيبند
و سخن ايشان ضد قرآن و مكذب قرآن است و آيه ايكه
از سورة حن استدلال كرده نميداند كه همان آيه سخن او
را رد مىكند .

ما آيه را بتمامه نشان مىدهيم خواننده قضاوت كند

سوره جن آیه ۲۵ قل ان ادری اقرب ما نوعدون ام يجعل
 له ربی امدا عالم الغیب فلا ینظر علی غیبه احداً الا من ارتضى
 من رسول یعنی بگو من نمیدانم آیا نزدیکست آنچه
 وعده داده اید (یعنی قیامت) یا اینکه پروردگارم برای
 آن مدتی قرار میدهد پروردگاری که عالم الغیب است پس
 بروز نمیدهد و مطلع نمیکرداند بر غیب خود احدی را
 مگر بآن رسولی که او را پسندد .

در این آیه بطور واضح میگوید خدا عالم الغیب است
 و بر رسول خود وحی میکند مطالب غیبی را اما نمیگوید
 رسول خدا عالم الغیب است بلی رسول گیرنده غیب است
 و غیبی نمیداند جز بوحی و هر چه باو وحی شد ایمان دارد
 پس مؤمن بغیب است مدعیان علم امام فرق بین مؤمن
 بغیب و عالم الغیب نگذاشته اند و بدست و یا افتاده و برای بالا
 بردن امام قرآن را تکذیب میکنند و میگویند بر ضد قرآن
 امام فرموده من عالم الغیبم بغیر الاستقلال یعنی خدا عالم
 الغیب ذاتی و استقلالی است ولی امام غیر ذاتی و غیر استقلالی
 ما جواب میگوئیم امام چنین چیزی نگفته مدرک شما
 چیست قرآن فرموده عالم الغیبی جز خدا نیست آیا ممکن

است امام برضد قرآن گفته باشد من عالم غیبم البته خیر .
اینجاست که باید گفت اگر هر کس خبری از وحی
و یا از رسول باو رسید نمیتواند خود را عالم الغیب گوید
اگر چنین باشد تمام مؤمنین عالم الغیبند .

آقای نم در ص ۷۲ امام را مکذب قرآن قرار داده
و گوید امام رامیتوان عالم الغیب خواند بدلیل گفتار خودشان
اما خدا در سورة نمل آیه ۶۵ فرموده قل لایعلم من فی
السموات والارض الغیب الا الله یعنی بگو آن کسانی که در
آسمانها و زمینها یندغیب نمیدانند جز خدا .

علت حملات بصاحب کتاب درسی از ولایت

در کتاب درسی از ولایت حقایقی را روشن کرده
و خرافاتی را در هم شکسته یکمرتبه اکثر گویندگان و
روحانیان خرافی بایشان حمله کرده که چرا گفتی خدا
عالم الغیبست و غیر خدا هر کس باشد ولو هزار خبر غیبی نقل کند
عالم الغیب نیست حال باید گفت در مملکتی که اکثر مردمش
منکر خدا و دینند چرا فقط حمله بکتاب درسی از ولایت
شده صاحب کتاب درسی از ولایت عالمی است مسلمان و

خود را معصوم نمیداند و اهل عناد هم نیست اگر اشکالی دارید چرا با خودش در میان نمیگذارید شما اگر شجاع و دیندارید بروید بسراغ منکرین خدا، آقایان خود را بازیچه دست مریدان و یا ملعبه دست دیگران قرار ندهید

۲- مخالفت با قرآن از جهت علم امام بماکان و مایکون

قرآن در سوره توبه آیه ۱۰۱ فرموده و من اهل المدینه مرد و اعلی النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم یعنی بعضی از اهل مدینه ثابت بر نفاقند تو ای پیغمبر نمیدانی ما که خدائیم میدانیم در این آیه بیان کرده که رسول خدا از همسایگان منافقش بی اطلاع است .

در سوره ص آیه ۷۱ فرموده ماکان لی من علم بالملا الاعلی اذ یختصمون یعنی مرا علمی بملا اعلی هنگام گفتگوی ایشان نیست در سوره اسری آیه ۳۶ فرموده ولا تقف مایس لك به علم یعنی پیروی مکن ای رسول ما آنچه را که علم نداری و در آیه ۸۵ فرموده وما اوتیتم من العلم الا قلیلاً یعنی شما علمی ندادیم مگر کمی و در آیه ۱۷ فرموده و کفی بربك بذنوب عباده خبیراً بصیراً یعنی بینائی و آگاهی بگناه

بندگان منحصر به پروردگار تو است یعنی کسی غیر از خدا چه رسول و چه امام از گناه مردم باید بی خیر باشد زیرا خدا ستار العیوبست ولی آقای نم در ص ۴۸ و مح بر ضد قرآن میگویند امام فرموده من از همه گناهان کسان باخبرم یعنی امام تکذیب قرآن کرده بنابراین اگر کسی گناهی کرد تمام انبیا و ائمه همه او را می بینند و همه باو ناظرند زیرا خدا بایشان چنین قدرتی و علمی داده که برخلاف قرآن و برضد آن باشند اما قرآن در صد جای آن میگوید پیغمبر علم به همه چیز ندارد .

در سورة لقمان آیه ۳۴ فرموده و ماتدري نفس ماذا تكسب غدا و ماتدري نفس بای ارض تموت یعنی هیچ کس نمیداند فردا چه میکند و هیچ کس نمیداند بکدام زمین می میرد در تفسیر این آیه امیر المؤمنین (ع) در خطبه ۱۲۸ فرموده که آنچه در این آیه ذکر شده پیغمبر و وصی او نیز آنرا نمیداند ولی آقای نم و مح البته غیر صریح میگویند خدا در قرآن بی خود گفته و امیر المؤمنین هم حق نداشته چنین گوید چون دکان ما بسته میشود .

در سورة انبیا آیه ۱۱۱ فرموده وان ادری لعله فتنة

لکم یعنی من که رسول خدایم نمیدانم شاید آنچه تذکر
 دادم امتحانی باشد برای شما و در سوره احقاف آیه ۹
 فرموده و ما ادری ما یفعل بی و لا بکم ان اتبع الا ما یوحی
 یعنی من که رسول خدایم نمیدانم بامن چه میشود و باشما
 چه میشود من پیروی نمیکنم مگر وحی را و در سوره
 طلاق آیه ۱ فرموده لا تدری لعل الله یحدث بعد ذلك امرأ
 یعنی تو نمیدانی شاید خدایتعالی بعد از این امری را ایجاد
 کند و مکرر در قرآن فرموده و ما ادریک ما سقر و ما ادریک
 ما لیلۃ القدر و ما ادریک ما سجین و ما ادریک ما علیون و ما
 ادریک ما العقبة و ما ادریک ما الحطمة یعنی تو نمیدانی
 و یا چه میدانی و در سوره عبس آیه ۳ فرموده و ما یدریک
 لعل یرکی یعنی تو چه میدانی شاید آن شخص پاکیزه گردد .
 آقایان تم و مح اینهمه آیات را رها کرده و باخبار
 مجموله ضد قرآن چسبیده و همه را از امام میدانند یعنی
 امام ضد قرآن فرموده و از قرآن جدا شده .

ما میپرسیم پس خبر ثقلین که فرموده لن یفترقا
 چیست آقایان میگویند مقصود از همه این آیات نفی علم
 ذاتی و اثبات علم غیر ذاتی است ما نمیدانیم در کجای این

آیات ذات و غیر ذات ذکر شده ، آیات نفی مطلق است ایشان برای چه آنرا تفسیر میکنند برای چه قرآنرا تحریف میکنند بما میگویند قرآن را نباید ترجمه کرد و نباید فهمید .

ما قرآنرا تفسیر برای نکرده ایم بلکه ترجمه کرده ایم

در کتاب نم ص ۲۳ مینویسد در تفسیر آیات واجب است بعترت مراجعه شود در جواب ایشان میگوئیم آیة الله بر قعی اولاً تفسیر نکرده تا محتاج عترت شود بلکه ترجمه کرده و اگر قرآن قابل ترجمه نیست از حجیت میافتد و خدا چیزی را که قابل فهم نباشد حجت قرار نمیدهد باضافه این همه ترجمه که از قرآن شده و در تمام خانه های شیعه پخش شده آیا تماماً ضلالت است اگر ضلالت است چرا تا بحال ساکت بودید و چرا فقط بآیة الله بر قعی حمله میکنید ثالثاً بسیار از آیات است که تفسیرش از ائمه نرسیده اگر بآن آیات رسیدیم چه بکنیم چشم و گوش و بلکه فهم خود را به بندیم و در اختیار آقای نم و مح بگذاریم و آن آیات را لعو انکاریم و بگوئیم هر کس این آیات را ترجمه کند کافر

است ثالثاً تفاسیری که بنام ائمه نوشته اند مملو از خرافات است
 و اگر بخواهیم قرآنرا بآن تفاسیر حمل کنیم باید مورد
 تمسخر و استهزاء عقلا واقع شویم و قرآنرا از اعتبار ببندیم
 مثلاً در تفسیر اقربت الساعة از قول امام نوشته اند که
 ماه شوق گردید و دو نصف شد و آمد و رفت در یقه رسول خدا
 نصف آن از آستین راست و نصف آن از آستین چپ بیرون
 آمد و در تفسیر والنجم نوشته اند که ستاره زهره از آسمان
 بزمین آمد و رفت بخانه امیر المؤمنین تا معلوم شود فاطمه
 زهرا (ع) نامزد او باید باشد و فاطمه زهرا بدیگری
 شوهر نکند ستاره زهره که چندین مقابل از زمین بزرگتر است
 رفته در خانه محقر مدینه آنها زمانیکه علی (ع) تازه از
 مکه مهاجرت کرده و اصلاً خانه ای نداشته و در تفسیر سبحان
 الذی اسری از قول امام ششم (ع) نوشته اند که هر کس شب
 جمعه آنرا بخواند امام قائم را می بیند در صورتیکه در زمان
 امام ششم امام قائمی نبوده و اگر مقصود خود حضرتش بوده
 او را میدیدند دیگر خواندن سوره لازم نبود و باز در همانجا
 نوشته اند که چون رسول خدا با آسمان هفتم رسید تمام
 ملائکه آنجا فرود آمدند و می گفتند برو حجاجت

کن و باز نوشته‌اند که رسول خدا چون بآسمان اول رسید تمام ملائکه رم کردند و پدیدند و هم چنین در هر آسمانی تا سر و کله پیغمبر پیدا میشد ملائکه‌ها رم میکردند .

هزارها مانند این خرافات را بائمه ما بسته اند ما چون امام را عاقل کامل میدانیم این هذیان‌ترا نسبت باو دروغ میدانیم ولی آقای نم و آقای مح چون امام را مخالف عقل و قرآن میدانند میگویند اینها راست است این امامی که این آقایان معرفی کرده‌اند برای خودشان و دکانشان خوبست رابعاً این تفاسیر جعلی که بنام امام ساخته‌اند برای تفرقه بین مسلمین و از بین بردن کاخ عظمت اسلام و سیادت یهود و نصاری خوبست زیرا در این تفاسیر که از منافقین و دشمنان اسلام است جنگ و برادر کشی و لعن و فحش پر شده است .

مثلاً در تفسیر وینهی عن المنکر و الفحشاء و البغی نوشته که مقصود خلفاء ثلاثه است شمارا بخدا قسم اینگونه تفاسیر جه‌دردی را دوامیکند و چه فائده دارد جز تخریب اسلام و جنگ داخلی .

آقای نم و مح چون خودشان از عقائد قرآنی بی اطلاعند

و باخبار خرافاتی خو کرده‌اند میل دارند همه مانند خودشان باشند آقای نم از ص ۱۵ تا ۲۳ میگوید کسی حق ندارد بظاهر قرآن تمسک کند یعنی قرآن حجت نیست با اینکه تمام علمای شیعه ظاهر قرآنرا حجت میدانند ولی ایشان میگوید چون بعضی از افراد بآیات متشابهات متمسک شده و بخطا رفته‌اند ما باید قرآنرا کنارگذاریم جواب ایشان این است که آنان چون بعقل خود تمسک نهجسته‌اند مانند مجسمه خطا رفته‌اند بما چه مربوط است .

ثانیاً هزاران نفر بواسطه اخبار و احادیث جعلیه بخطا رفته‌اند پس شما اخبار را کنار بگذارید اخبار ضد و نقیض دارد پس باید شما باخبار مراجعه نکنید .

شما خواننده عزیز به بینید منطق نم عین منطق نصاری و دشمنان اسلام است که میگویند بقرآن مراجعه نکنید .

کلاستان در مجلس لردها قرآنرا بدست گرفت و گفت تا مسلمین بقرآن مراجعه میکنند نمیشود بسر آنها سوار شد فعلا روحانی نمایان نیز با او هم صدا شده‌اند آقای نم میگوید قرآن متشابهات دارد ما میگوئیم باشد

متشابهات لغو نیست و قابل فهم است ولو اینکه تأویل آنرا
ندانیم .

آیات متشابهات قابل فهم است

آقایان نم و مح و مانند ایشان خیال کرده اند که چون
خدا در سوره آل عمران آیه ۷ فرموده درباره متشابهات
وما یعلم تأویله الا الله تا آخر یعنی تأویل متشابهات را کسی
نمیداند جز خدا پس باید کنار گذاشت و باضافه چون آیات
متشابهات معلوم نیست کدامین آیات است و هر آیه ای را آقای
نم جزو متشابهات کرده پس تمام قرآن بی اعتبار و از دسترس
باید بر کنار باشد .

ما میگوئیم این منطق را با امام نجسبائید زیرا این
منطق دشمنان اسلام است ایشان میگویند خیر این منطق
امام است که مردم را از قرآن دور کند .

جواب ایشان این است که خدا فرموده تأویل آنرا
کسی نمیداند ولی نفرموده ترجمه و ظاهر آنرا کسی نمی فهمد
شما ترجمه و منطوق و تفسیر و تأویل را فرق نمی گذارید
خدا و رسول و امام همه ما را امر کرده اند بتمسک قرآن ما
بتأویل آیات کاری نداریم و ما مورفهم تأویل نیستیم و مدعی

فهم تأویل نیستیم، منکر درقرآن تأویل شده بابوسفیان و معویه و یا کس دیگر، ما مأمور بدانستن آن نیستیم یعنی هیچ کجا خدا و رسول نفرموده بروید تأویل قرآن بیاموزید اما علی (ع) خودش فرموده قرآن حجة الله علیکم آیا ما نرویم نزدیک قرآن.

ما هر آیه ازقرآنرا می فهمیم و مطالب علمی و دینی خود را از آن استخراج میکنیم گو اینکه تأویل آنرا ندانیم و گوا اینکه هیچ امامی تفسیر نکرده باشد و هیچ مفسری ازعهده تفسیر آن بر نیامده باشد.

ما میگوئیم مسلمین زمان ما باید مانند مسلمین زمان رسول خدا که تفسیری از امام و یا غیر امام چاپ نشده بود بقرآن چنگ زنند و جهل خود را بر طرف کنند تعجب این است که فلان آخوند بین ترجمه و تفسیر و بین ترجمه و تأویل فرق نگذاشته و براهل قرآن می تازد تا خرافات را حفظ نماید خدا لعنت کند کسانی را که باعث دوری مردم ازقرآن شده اند.

بحثی از علم امام و تضاد روایات آن با قرآن
 قدر مسلم و اجماع مسلمین این است که علم امام تعلیم

از رسول خدا است چنانچه امیرالمؤمنین (ع) مکرر فرموده علمنی رسول الله اخبرنی رسول الله و یقین علم امام بیش از علم پیغمبر نیست پیغمبر اسلام طبق آیاتیکه ذکر نمودیم چیزی از خود نمیدانست مگر آنچه باو وحی میشد و آنچه باو وحی شده خدا فرموده قلیل است در تفسیر سورة کهف آیه ۲۳ وارد شده که مسائلی از رسول خدا سؤال کردند وعده داد جواب دهد اما انشاء الله نگفت ناچهل روز وحی نیامد و آنحضرت ندانست و نتوانست جواب دهد باضافه خدا در سورة نحل آیه ۷۸ بر رسول خود فرموده والله اخر حکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئاً یعنی و خدا شما را بیرون آورد از شکمهای مادرانتان در حالیکه چیزی نمیدانستید و با اینکه اجماع عاماء شیعه بر این است که بامام وحی نمیشود و شیخ مفید فرموده من قال بالوحی للامام فهو خارج عن الاسلام یعنی کسیکه بگوید بامام وحی میشود از اسلام خارج و کافر است .

اما غلاة شیعه روایاتی نقل کرده اند که امام از طفولیت در شکم مادر يعلم علم ماکن و مایکون و ما هو کائن و لیس بکائن الی یوم القیامه یعنی آنچه در جهان بوده و باشد

و نباشد تا قیامت همه را امام میدانند در طفولیت در حالیکه رسول خدا بالاتر از امام است در سن ۴۰ سالگی تا وحی نشود نمیدانند مدرک این بی خردان دو خبر در کافی است باب ان الائمة يعلم علم ماکان ومایکون ، مرحوم مجلسی در کتاب مرآت العقول که شرح بر کافی نوشته میگوید این دو خبر هر دو ضعیف است حال باید از این بی خبران پرسید اولاً آیا جائز است بواسطه این دو خبر ضعیف از آیات و اضحات قرآن صرف نظر کنیم ابدأ لا والله ثانیاً این دو خبر بدلیل اخبار دیگر تقطیع شده و ذیل یا صدر آن افتاده و چنین بود يعلم ماکان ومایکون من الحرام والحلال مما یحتاج الیه الناس، دلیل ما روایاتی است که این جمله در آن ذکر شده از آن جمله جلد ۲۶ بحار جدید ص ۲۹ روایت کرده از امیر المؤمنین که فرمود ان رسول الله علمنی الف باب من الحلال والحرام مماکان ومایکون ومما هو کائن الی یوم القیامة یعنی محققاً رسول خدا مرا تعلیم نمود هزار در از حلال و حرام از آنچه بوده (در شرایع قبلی) و آنچه میباشد و خواهد بود تا روز قیامت پس در این خبر قید من الحلال و الحرام بوده و در کافی آنرا نیاورده پس از

این خبر معلوم میشود که امام نیز مانند رسول خدا همه چیز را
نمیداند ولی حرام و حلال و شرائع را خوب میداند .

اگر کسی بگوید خیر امام همه چیز را میداند و اخبار
کافی تماماً صحیح است میگوئیم خیر علامه مجلسی که
استاد فن حدیث است نه هزار حدیث آنرا ضعیف و مجهول
و مرسل شمرده رجوع کنید بمرآت العقول .

مثلاً ضعف حدیث سلسله الحمار کافی ج ۱ ص ۲۳۷
باب ما عند الائمة من سلاح رسول الله (ص) مسلم است و آن
حدیث این است که روی ان امیر المؤمنین (ع) قال ان ذلك
الحمار كلم رسول الله فقال بابي انت وامی ان ابی حدثنی
عن ابيه عن جده عن ابيه انه كان مع نوح في السفينة فقام
اليه نوح فمسح على كفه ثم قال يخرج من صلب هذا الحمار
حمارير كبه سيد النبیین وخاتمهم فالحمد لله الذي جعلنی
ذلك الحمار یعنی روایت شده که امیر المؤمنین (ع) فرمود
که آن الاغ سخن گفت با رسول خدا و گفت پدر و مادرم
فدایت بدرستی که پدرم حدیث کرد مرا از پدرش از جدش
از پدرش که او با حضرت نوح در کشتی بود حضرت نوح
برخواست و دستی بر کفل او کشید سپس گفت خارج میشود

از صلب این الاغ الاغی که سید پیمبران و خاتم آنان بر او سوار میشود پس حمد خدا را که قرار داد مرا همان الاغ حال ما از آقای نم میبرسیم شما آن الاغ و پدر و جدش را کلافه میدانید یا خیر ممکن است بگوئید تمام خرها ثقه و معتمدند .

بدروغ پردازی دین سازی شده

بدروغ انتشار داده اند که امام زمان فرموده الکافی کاف لشیعتنا ما میگوئیم این سخن بی مدرک و جعل است هر کس قبول ندارد مدرک بیاورد یا نبصده تو مان حق الزحمه بگیرد ثانیاً اگر کافی برای شیعه کافی بود و مورد تصدیق امام بود اخبار ضد و نقیض و خرافات در آن پیدا نمیشد و مجلسی نه هزار آنرا ضعیف و مجهول نمیشمرد جائیکه کتاب کافی چنین باشد کتاب خرائج و کتاب بصائر الدرجات صفار که یکمرد ساده کاسب و روی گر بوده چه خواهد بود قطعاً اکثرش جعل و از غلاة و امام پرستان میباشد .

بهر حال ما هر حدیثی از این کتب که مطابق قرآن باشد قبول داریم آقای نم درص ۳۷۷ جمله دروغ الکافی کاف را نوشته و گوید در کتاب کافی خدشه نخواهد کرد

مگر مریض جواب او این است که اگر شما مجلسی را مریض میدانید ما مقلد شما نیستیم شما که سالمید اگر راست میگوئید بروید مدرك بیاورید برای این جمله والا بطور مسلم بدانید که بسیار از اخبار کافی ضعیف و ضد قرآنست و ما اگر هزاران کتاب کافی بیاورید در مقابل يك آیه از قرآن اعتنا نخواهیم کرد اگر شما يك آیه از قرآن را منکر شوید کافر خواهید بود ولی اگر مجلسی نه هزار از اخبار کافی را دروغ بداند اشکالی ندارد ما با قای نم و مسح تذکر میدهیم که اگر کسی هزار حدیث واحد را رد کند اشکالی ندارد ثالثاً اخبار کافی و سایر کتب حدیث غالباً خبر واحد است و بسیاری از علمای شیعه خبر واحد را حجت نمیدانند و خصوصاً در عقائد اصول دین که احدی از علما خبر واحد را حجت نمیداند مگر شخص مخبطی مانند نم و مسح باشد

امیر المؤمنین (ع) فرمود الدهر انزلنی حتی قالوا معویه و علیا بنظر ما از پستی روزگار است که مردی کتاب درسی از ولایترا نوشته و چهل آیه از قرآن دلیل آورده آنوقت يك فیلسوف فقیه نما با فتوای خود چهل آیه قرآنرا رد کرده و عدمای از نوچه های او که خودشان اقرار

دارند که حقیقت ولایت را درك نکرده‌اند با آن چهل آیه طرف شده‌اند .

کسانیکه امام را عالم بماکان و مایکون میدانند جواب دهند

ما از کسانیکه بحرف حسابی اعتنا ندارند سئوالاتی داریم بروند با همکاران خود اجتماع نموده و جواب منطقی بما بدهند اگر جواب صحیح دادند ما با آن ها هم عقیده خواهیم شد .

س ۱ - اگر پیغمبر اسلام علم بماکان و مایکون داشت چرا وقتی که ابوبراء بزرگ طائفه بنی عامر آمد مدینه نزد رسول خدا و برای اغفال و کشتن مسلمین حیل‌های کرد و گفت یا رسول الله چند نفر از اصحاب خود را بفرست بطرف طائفه ما در نجد تا ایشانرا باسلام دعوت کنند رسول خدا چهل نفر از اصحاب خود را فرستاد چون بنجد در بئر معونه رسیدند نجدیان دور ایشانرا گرفتند و همه را بقتل رسانیدند پس چون خبر بر رسول خدا رسید افسرده شد و آیه لاتحسبن الذین قتلوا اموانا در شان ایشان نازل شده حال ما میپرسیم اگر رسول خدا میدانست که ابوبراء مکر کرده چرا اصحاب

نازنین خود را بدم شمشیرها فرستاد مگر آنکه بگوئید
رسول خدا نمیدانست .

س ۲ - در مراجعت از غزوۀ بنی المصطلق چون بین
راه، مجاهدین بمنزل رسیدند و منزل کردند و سپس چون
خواستند سوار شوند هودجها را حرکت دادند از آنجمله
هودج عایشه را حرکت دادند درحالیکه او گردن بند خود
را گم کرده بود و رفته بود در جستجوی آن چون برگشت
دید رسول خدا با تمام لشکر رفته اند و او را جا گذاشته اند
از آنطرف صفوان نامی رسید و عایشه را دید و شناخت و او
را با تمام محافظت و عفت سوار کرد و بمدینه رسانید ولی
منافقین سخنانی بافتراء درباره عایشه گفتند که رسول خدا
و بستگانش همه افسرده شدند و تا چند روز رسول خدا باو
کم لطف بود و شاید میخواست او را رها کند تا اینکه آیه
افک برای تطهیر و تبرئه عایشه نازل شد و او را تطهیر کرد
حال ما میسرسیم هیچ مرد باغیرتی حاضر میشود که عیال
جوانش را میان بیابان بگذارد اگر رسول خدا میدانست
که عیالش حاکمانده چرا او را گذاشت میان بیابان تا این
همه بدنامی حاصل شود و بستگانش افسرده شوند .

س ۳ - در تفسیر آیه ۶ سورة حجرات یا ایها الذین آمنوا ان جائکم فاسق فتبینوا ان تصیبوا قوماً بجهالة فتصبحوا علی ما فعلتم نادمین وارد شده که رسول خدا ولید بن عتبہ را فرستاد بقبیله بنی المصطلق برای اخذ صدقات واجبه و چون در زمان جاهلیت بیسن ولید و ایشان خونی واقع شده بود ایشان صرف نظر کردند و از جهت تعظیم باستقبال وی آمدند ولید بگمان اینکه بقصد قتل وی آمدند فرار کرد و برگشت و نزد رسول خدا بعرض رسانید که بنی المصطلق مرتد شده و زکوة ندادند رسول خدا در غضب شد و قصد قتل ایشان نمود و خالد بن ولید را با جمعی بر سر ایشان فرستاد و فرمود پنهانی تجسس احوال ایشان نما اگر ارتداد مسلم شد مقاتله نما پس آیه فوق نازل شد که میرساند که ولید دروغ گفته است حال ما میپرسیم اگر رسول خدا علم ماکن و مایکون داشت میدانست که ایشان مرتد نشده اند و لشکر بر سر ایشان نمیفرستاد .

س ۴ - از نامه ۴۱ نهج البلاغه بابن عباس و هم چنین از رجال و تواریخ معلوم میشود که ابن عباس از طرف امیر المؤمنین (ع) والی بصره بود و از بیت المال آنجا یک

میلیون درهم اختلاس و خیانت کرده و فرار نمود و رفته به جاز و چون حضرت مطلع شد در کوفه منبر رفت و در بالای منبر گریه نمود و مرگ خود را از خدا خواست حال ما میپرسیم اگر علی (ع) علم ماکان و مایکون داشت و میدانست که ابن عباس خیانت میکند چرا او را والی قرار داد و برخلاف دستور قرآن که فرموده ولانکن للنخائین خصیماً عمل نمود .

س ۵ - از نامه ۴۳ نهج البلاغه که حضرت بمصقلة بن هبیره نوشته معلوم میشود که او عامل حضرت بود باردشیر خوزستان و خیانت و اختلاس کرده از بیت المال و بقامیل خود تقسیم کرد حال ما میپرسیم که آن حضرت اگر علم ماکان و مایکون داشت چرا خائنی را عامل خود قرار داد .

س ۶ - از نامه ۴۴ نهج البلاغه و از تواریخ معلوم میشود که زیاد بن ابیه عامل حضرت بوده بر فارس در حالی که زیاد بن ابیه خائن و سفاک و بیباک درآمد و از یاوران معویه شد و چقدر از شیعیان را بقتل رسانید حال ما میپرسیم اگر حضرت عالم بماکان و مایکون بود چرا خائنی مانند او را عامل خود قرار داد .

س ۷ - از نامه ۶۱ نهج البلاغه و تواریخ معلوم میشود
 کمیل بن زیاد عامل حضرت بوده بر هیت و چون خبر لشکر
 دشمن باو رسید مقاومت نکرد و شهر را خالی و فرار نمود
 و حضرت او را بر این کار مذمت کرد و گناه بزرگی از او شمرد
 حال ما میپرسیم اگر حضرت عالم بماکان و مایکون بود چرا
 چنین کسی را عامل آنجا قرار داد .

س ۸ - از نامه ۶۳ نهج البلاغه و از تواریخ معلوم است
 که ابوموسای اشعری را عامل کوفه قرار داد در حالیکه
 ابوموسی منافق در آمد و یکی از حکمین است که خیانت
 کرد حال ما میپرسیم اگر حضرت عالم بماکان و مایکون بود
 چرا چنین خائن منافقی را والی خود در کوفه قرار داد .

س ۹ - از نامه ۷۱ نهج البلاغه و هم از تواریخ معلوم
 میشود که منذر بن جارود از عمال حضرت بود برای جمع
 صدقات و خیانت کرد و اموال صدقه را اختلاس نمود حضرت
 باو مینویسد اما بعد فان صلاح ایاک غرتنی منك و ظننت
 انک تتبع هدیة اگر حضرت عالم بماکان و مایکون بود چرا
 صلاح پدر او باید حضرت را مغرور کند و خائنی را امتصدی
 صدقات قرار دهد .

س ۱۰- در ج ۱- وسائل باب ۴۰ از ابواب جنابت
 روایت کرده از امام ششم که پدرم امام پنجم غسل کرد از
 جنابت و پس از غسل باو عرض کردند مقداری از شانه شما
 را آب نگرفته حضرت پس از آن آبرای بادیست بآنجارسانید
 حال اگر امام علم باماکن و مایکون داشت چگونه ندانست
 که بگوشه‌ای از بدن او آب نرسیده .

س ۱۱- در ج ۱- وسائل ابواب نوافض وضوء باب
 ۱۲ روایت کرده از امام ششم که امیرالمؤمنین (ع) آب
 مذی زیاد از او خارج میشد و خجالت میکشید از رسول
 خدا سؤال کند برای آنکه حضرت فاطمه زوجه او بود
 پس بمقداد امر کرد که از رسول خدا سؤال کند تا او تعلم
 کند حال ما میپرسیم اگر آنحضرت عالم باماکن و مایکون
 بود چگونه حکم آب مذی را نمیداند .

س ۱۲- حضرت موسی بن جعفر (ع) چنانچه علامه
 ممقانی در جلد اول رجال خود و هم چنین مجلسی و کشی
 و سایر محدثین و مورخین نوشته‌اند سه نفر و کلا وقوام دارد
 که بامر حضرت وجوهات نزد ایشان جمع میشد یکی زیاده بن
 مروان قندی یکی علی بن ابی حمزه بطائنی و یک نفر دیگر

و این هر سه برای آنکه وجوهات بیت المال را تصاحب کنند و کنیزهای بیت المال را تصرف نمایند منکر فوت امام هفتم و منکر امامت امام هشتم شدند و مذهب و اقیهه را ایجاد و وجوهات و کنیزها را تصرف نمودند حال ما می پرسیم اگر امام علم ما کان و مایکون دارد چگونه مردم خائن مبدع را و کلاء و نواب خود قرار میدهند ، ما چون میل داریم هر کس عقائد خود را از مدرک تعلیم گیرد نه پیش خود برای امام علم تراشی کند ، ما از هزار سؤال قناعت کردیم بدوا زده عدد تا آقای نم و مح بخطای خود واقف شوند و بروند توبه کنند .

اشکالات و جواب آن

اگر کسی بگوید خدا که عالم بما کان و مایکون است چرا بخائنین قدرت و مهلت داده جواب آنستکه خدا مکلف نیست ولی امام مکلف به تبعیت قرآن است بدلیل و ائبع ما انزل الیک آقای نم در ص ۲۳ نوشته حسینا کتاب الله صحیح نیست و مردم بقرآن تنها نمیتوانند هدایت یابند جواب این استکه ما بجمله حسینا کتاب الله کار نداریم و مقلد گوینده آن نیستیم اما با کلام خدا چه بکنیم که فرموده اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یعنی آیا کافی نیست

ایشانرا که ما نازل کردیم قرآنرا بر تو .

این کلام خدا است که فرموده قرآن برای شما کافی است آیا شما منکرید اگر منکرید قطعاً کافرید ثانیاً اگر کسی هدایت شده و شیعه خالص است حالا بخواهد از قرآن استفاده کند باز شما میگوئید در ضلالت و گمراهی است اگر در ضلالت میدانید پس صاف بگوئید قرآن حجت نیست عجب این است که این خدانشناسان کوشش دارند بر اینکه مردم را از قرآن دور کنند درص ۲۳ میگوید هر کس بقرآن تنها مراجعه کند در ضلالت و گمراهی است ، باید بایشان گفت گمراه کسی است که باخبار ضد قرآن چسبیده و موافق میل دشمنان اسلام مردم را از قرآن دور میکند .

آقای نم درص ۲۸ گوید چون آیات قرآن باضمیمه تفسیر عترت اثبات ولایت تکوینی برای امام میکند بر ما واجب است آنرا قبول کنیم ، جواب این است که ما قرآن و تفسیر عترت را دیدیم نفی ولایت تکوینی از خود پیغمبر کرده چه برسد با امام ، بر شما واجب است قبول کنید اما چه فائده اخبار و افکار خرافاتی شما مانع از قبول حق است ثانیاً چرا مردم را گول میزنید اگر راست میگوئید يك آیه بما

نشاندهید دوسال است فلسفه مسلکان بنا است يك آيه نازل
کنند هنوز که نازل نشده .

آقای نم در ص ۲۸ و ۲۹ برای آل محمد پادشاهی
بزرگ فائل شده بدلیل آیه فقد آتینا ال ابراهیم ملکا عظیما
جواب این است که ما منکر عظمت آل محمد نیستیم ولی
این آیه به پیغمبر اسلام نازل شده و آنوقت هنوز آل
محمد (ص) بامامت نرسیده بودند ظاهر او کسی نبوده بایشان
حسد برد و آتینا فعل ماضی است معلوم میشود مقصود از
این آیه ملك عظیم سلیمان و داود و یوسف و سایر اولاد
ابراهیم است و اما آنروایانی که فرموده ما آل محمد هستیم
مقصود از این آیه ما قبول داریم این تاویل آیه است ولی
شما تاویل را از تنزیل فرق نمی گذارید پس آقای نم نه
آیه و نه روایات را دقت کرده و نه بدنبال خرد رفته ثالثاً
آقای نم از فصل هفتم ص ۱۱۳ تا ص ۱۷۴ میگوید حیوانات
و اشجار و ابر و باد و آب همه مطیع امامند و صدها حدیث
آورده برای فضل آل محمد ما بایشان میگوئیم بسیار خوب
لعنت بر منکر فضل ایشان اما شما بگوئید بدانیم فضیلت
آل محمد و تصرف ایشان و امر و نهی ایشان نسبت بموجودات

چه ربطی بتکوین دارد اگر واقعاً نمیدانید تکوین چیست
 بلغت نظر کنید تکوین یعنی چیز را احداث و از عدم بوجود
 آوردن و این کار منحصر بخدا است چنانچه رسول خدا
 و ائمه هدی در دعای یستشیر خوانده اند الهی انت الذی کونت
 کل شیئی، آیا شما در کلام امام خود شك دارید در دعای
 جوشن عرض میکند یا مکنون کل شیئی و آل محمد (ص)
 و غیر آل محمد (ص) هنوز تا بحال یکمورچه از عدم ایجاد
 نکرده اند اگر کرده اند نشان دهید.

خدا در قرآن سوره حج آیه ۲۳ فرموده یا ایها الناس
 صرب مثل فاستمعوا له ان الذین تدعون من دون الله لن یخلقوا
 ذباباً ولو اجتمعوا له یعنی ای مردم مثلی زده شده بشنوید
 آنرا آن کسانی را که شما میخوانید غیر از خدا هرگز یک
 مگس نمیتوانند ایجاد کنند و اگر چه همه جمع شوند
 آقای نم جواب این آیه را چه میگوید آیا عترت برخلاف
 قرآنند اگر عترت قرآنرا قبول ندارند پس از قرآن جدا
 شده اند پس چرا در حدیث تقلین فرموده لن یقترقا پس شما
 که صدها روایت نقل کرده اید یک روایت آنرا نفهمیده اید
 و کذب و صدق آنرا نمیدانید ولی باعث گمراهی مردم شده اید

آقای عزیز «روایه تدریه خیر من الف ترویه» یعنی روایتی که بفهمی بهتر است از هزار روایتی که نقل کنی .

آقای نم در ص ۳۱ و صفحات دیگر مکرر میگوید عترت حق فرمانفرمائی بر تمام مکلفین دارند و خیال کرده این فرمانفرمائی تکوین است کسیکه اینقدر نمی فهمد که فرمانفرمائی غیر از تکوین است رد بربك مرد مجتهد مجاهدی مینویسد الدھر انزلنی انزلنی بیچاره آن مرده ای که ثلث او را بمصرف چاپ آن رسانیده اند الآن در قبر معذبست و چون مجانی و رایگان بمردم میدهند مردم هم میگیرند آری آش مجانی اگر پشم شتر و موش مرده در آن باشد مردم میخورند در ص ۳۳ روایتی نقل کرده که امام فرموده سبحانه الذی سخر للامام كل شیئی یعنی خدا مسخر کرده هر چیز را برای امام ، حال ما از آقای نم پیرسیم آیا استالین ولنین هم داخل در شیئی میباشند یا خیر و بگوئید به بینم اگر مسخر بودند تکویناً پس هر کار کردند کار ایشان کار امام بوده پس چرا ایشانرا باطل میدانید عجب این است که این آقایان دعای جامعه را حجت میدانند و در دعای جامعه است که لا مؤمن صالح و لا فاجر طالح و لا حمار عنید

ولا شیطان مرید ولا خلق فیما بین ذلك شهید الاعرفهم جلاله
 امر کم وعظم خطر کم وکبر شأنکم یعنی هیچ فرد مؤمن صالح
 وفاجر طالح و هیچ جبار و سلطان عنید و شیطان مرید و نه
 خلقی و مردمی در این بین نیست مگر آنکه جلالت امر شما
 آل محمد و بزرگی مقام و بزرگی شأن شما را عارفند و میدانند
 حال ما از آقای نم و آقای مح که در ص ۸۸ میگوید زیارت
 جامعه صحیح است میپرسیم آیا جملات فوق که در جامعه
 است صحیح میباشد و تمام چنگیزها و استالینها و منصورها
 بمقام آل محمد عارف و مقررند یا خیر اگر جوابی ندارید
 دست از عناد بردارید .

آقای نم در ص ۳۵ مینویسد آیه توتی الملائک من
 تشاء سلطنتی است که خدا بآل محمد داده و پادشاهی چنین
 شریک خدا نمیشود جواب این است که این پادشاهی تشریفی
 است یا تکوینی اگر تکوینی است آنان مکون چه چیز
 بوده اند بما نشان دهید خدا در سورة لقمان آیه ۱۱ فرموده
 هذا خلق الله ارونی ماذا خلقوا الذین من دونه بل الظالمون
 فی ضلال مبین یعنی این جهان خلق خدا است نشان دهید
 آنانکه غیر خدا هستند چه خلق کرده اند و در ص ۱۲۶

معجزات را فعل ائمه میدانند و در مقابل صریح آیات قرآن که خدا فرموده و قلنا یا نار کونی و نزلنا عليك الكتاب و سخننا الجدل و کنا فاعلین و در مقابل تصریح امام رضا (ع) که فرموده معجزات فعل خدا است اجتهاد مقابل نص کرده آیا اجتهاد مقابل نص صحیح است یا خیر و در ص ۱۳۸ میگوید علی (ع) فرموده عقل و قدرت من تمام از محمد است به بینید این دشمن علی (ع) معتقد است که علی (ع) یا نماز نخوانده و بحول الله و قوته نگفته و یا اگر خوانده دروغ گفته قدرت او از محمد است باید بحول محمد و قوته بگوید و در ص ۱۵۲ گوید شتر صالح و ایجاد آن فعل صالح بود در صورتیکه صریح قرآن فرموده و آتینا ثمود الناقة یعنی ما که خدائیم شتر را ایجاد کردیم آیا ضد قرآن گفتن کفر نیست و در ص ۱۵۲ گوید امام سنگ را طلا و کلید را شیر درنده کرد و در ص ۱۶۲ گوید آبرا امام جواهر کرد در صورتیکه امام ششم تکذیب کرده اینرا و در توحید صدوق و بحار سوم جدید جلد ۴ ص ۱۴۸ فرموده فی الربوبية العظمی والالهية الکبری لا یكون الشیئی لامن شیئی الا الله ولا ینقل الشیئی من جوهر یمته الی جوهر آخر الا الله در اینجا

امام میفرماید ایجاد شیئی و تغییر جوهر شیئی را بجوهر آخر نمیتواند جز خدا پس معلوم میشود آقای تم از تکذیب امام از مجموعهات او خبر نداشته یا اینکه بگویند امام صد و نقیض گفته ولی ما چون امام را عاقل کامل میدانیم خرافات آقای تم را باو نمی‌بندیم و میگوئیم اگر آب جواهر شده و یا پرده شیر و یا سنگ طلا گردیده بدعا و درخواست امام بوده و خدا آنرا تغییر جوهر داده تا مورد تکذیب امام ششم نباشیم درص ۴۷ میگوید مقصود از آیه وکل شیئی احصیناه فی امام مبین دوازده امام است جواب گوئیم .

اولا این تطویلات چه ربطی بولایت تکوینی دارد ثانیاً برای اظهار ارادت بامام قرآنرا از اعتبار و حجیت نیندازید ما منکر فضل امام نیستیم و ایشانرا امام مبین میدانیم اما این آیه ربطی بامام ندارد زیرا آیه مربوط بیرونده اعمال است چون در قیامت پرونده هر کسی جلو روی اوست آنرا امام خوانده اند شما صدر آیه را انداخته اید برای اینکه مطلب را گم کنید ما صدر آیه را میآوریم تا خواننده خود قضاوت کند آیه در سورة (یس) انا نحن نحیی المونی و نکتب ما قدموا و اثارهم و کل شیئی احصیناه فی

امام مبین یعنی ماکه خدائیم خودمان زنده میکنیم مرده‌ها را و مینویسیم آنچه مقدم داشته‌اند و آنچه آثار اعمال ایشان است و هر چیزی را در آن پرونده آشکارا شماره کرده‌ایم آیا نمی‌بینی فاصله نحن که ضمیر منفصل است بین ضمیر نا و جمله نحیی که دلالت بر حصر دارد یعنی اینکار منحصر بخدا است ولی آقای نم گویا نحو و صرف هم نخوانده است .

تناقض گوئی و مخالفت با قرآن

نم درس ۶۱ مینویسد ائمه وارث انبیا میباشند ولی درس ۵۲ مینویسد امام از انبیا بالاتر است و درس ۸۱ مینویسد بعضی از آسمانها و زمینها ولایت امام را قبول کردند ولی خدا در آخر سوره احزاب فرموده انا عرضنا الامانة علی السموات والارض فابین ان یحملنها یعنی ما عرضه داشتیم امانت را بر آسمانها و زمین پس از حمل آن ابا کردند و در تفسیر امام فرموده امانت ولایت است باضافه اصلا قبول کردند و نکردند یعنی چه اگر آسمان و زمین مسخر امام است دیگر این قبول کرده و غیر این قبول ندارد یعنی چه در اینجا میگوید بعضی قبول کردند درس ۳۱ و ۵۶ ضد آنرا

میگوید خدا اطاعت امامان را بر تمام کائنات و همه موجودات واجب کرده باید پرسید آیا جمادات چگونه مکلفند بوجوب اطاعت و حال آنکه خدا فرموده بهر کس عقل ندادیم تکلیف هم نکردیم شما باب العقل والجهل کافی را مراجعه کنید اینهمه روایاتی که در فضل انسان وارد شده بواسطه عقل و تکلیف همه را صرف نظر کنیم و بروایات معموله بگوئیم جمادات بی عقل همه مکلفند.

آقای نم درص ۵۶ و ۱۸۴ و آقای مح درص ۱۱۶ قصه ای آورده اند که آصف تخت سلیمان را آورد و آنرا دلیل بر ولایت تکوینی قرار داده اند این آقایان گویا خود را مستغنی از مطالعه میدانند نرفته اند کتاب درسی از ولایت را مطالعه کنند سپس رد بنویسند آقای آیه الله برقی در ص ۵۱ و ۵۲ درسی از ولایت قصه آصف را تشریح کرده که حضرت آصف دعا کرد و خدا آنرا احضار نمود و این تفسیر را امیر المؤمنین (ع) نموده در ج ۹۷ بحار ص ۲۳۰ پس حضرت آصف بیاورده حال ما میگوئیم بقول شما آصف آورده مگر هر کس تختی را آورده ولایت تکوینی بر کل جهان دارد خیلی عجب است این آقایان مطالعه نکرده رد

مینویسند یکی از روحانین آمده بود منزل حقیر و گمت
 میخواهم ردی بدرسی از ولایت بنویسم بنده عرص کردم
 خیلی خوبست اما بشرطیکه کاملاً مطالعه نموده و اشکال
 آنرا بیان نمائید گفت خیر من چنین کتابها را مطالعه
 نمیکنم مبادا گمراه شوم، حال شما بنگرید کسی که حاضر
 نیست کتابی را مطالعه کند رد مینویسد.

حضرت امیرالمؤمنین و امام صادق فرموده اند
 و سایر مفسرین همه بیان کرده اند که آصف دعا کرد و خدا
 دعای او را مستجاب کرد و تخت را حاضر نمود از این آقایان
 باید پرسید مگر شما امام اول و امام ششم را قبول ندارید
 باضافه مفسرین شیعه همه نقل کرده اند لا اقل شما برضد
 امامتان چیزی ننویسید و امام زمان (ع) در دعای خود
 فرموده آصف دعا کرد و خدا آنرا آورد چنانچه در ج ۹۵
 بحار جدید ص ۲۷۳ روایت کرده.

تشبیه خالق بخلق نوعی انشُرکست

آقای نم ص ۶۶ خدا را تشبیه کرده بسلطان و رسول
 و امام را تشبیه کرده بفرماندار در حالیکه حضرت رضا
 فرموده من شبه الخالق بالمخلوق فهو مشرک یعنی هر کس

خدا را بخلق تشبیه کند مشرکست باضافه عقلا درست نیست
زیرا سلطان همه جای مملکتش حاضر نیست پس باید فرما ندارد
دار او را انجام دهد اما خدا همه جا حاضر و ناظر و قادر است
و احتیاجی بمخلوق ندارد .

خواننده عزیز ببین کسیکه خدا را نشناخته بزور
میخواهد منصب و کارهای خدائی را برای مخلوق عاجزی
تثبیت کند و خرافات را با امام ببندد در ص ۷۸ قصه حضرت
عیسی را دلیل بر ولایت تکوینی قرار داده چون آیه الله
بر قعی جواب آنرا در کتاب درسی از ولایت داده احتیاج
به جواب ندارد خواننده برود مطالعه کند ولی ما میپرسیم
که اگر قصه حضرت عیسی دلالت بر ولایت تکوینی دارد خود
حضرت عیسی ولایت تکوینی دارد بدلیل همان آیات یا
خیر چون عیسی زنده است خیلی خوب اگر خود حضرت
عیسی فاقد ولایت تکوینی است پس چگونه آیات او را
دلیل ولایت دیگری میگیرید ان هذا الاسفاهة در ص ۸۲
و ۹۱ و ۸۴ و ۱۸۷ و ۲۷۰ تکرار میکند که از امام چیزی پنهان
نیست تمام جنبته ها دانا و بینا است همه را می بیند و
چیزی از چشم او غایب نیست ما میپرسیم زنان و دختران

مردم راهم می بیند یا خیر لابد میگوئید هیچ زنی از چشم امام غایب نیست پس معلوم میشود تمام دختران شوهر دار و شوهر ندارد بر امام محرمند اگر چنین است پس چرا امیر المؤمنین برای خود زنی عقد میکرد و هر امامی با خواندن عقد عیال میگرفت محرم که دیگر عقد نمبخواند مردم باید کتاب آقای نم و مح را بخوانند و بحال اسلام تأسف خورند .

نم در ص ۸۸ تا ۹۳ تکرار کرده که امام مظهر قدرت حق است مامیپرسیم مظهر یعنی چه مگر خدا آب فناست که مظهر بخواند آیا مدرکی دارید اگر اسلام این است که شما میگوئید حق با کمونیستها میباشد که منکر خدایند خدائیکه مظهر اوبك مخلوق او باشد چنین خدا را باید انکار کرد در ص ۸۸ تا ۹۲ و بعد از آن میگوید امام بیکی گفت اخسأ سک شد و بیکی گفت اخسأ سنک یشت شد و بیکی گفت الی سقر کلاغ شد و بیکی گفت زن شو زن شد ما میگوئیم ولی امام صادق این اخبار را تکذیب کرده چنانچه گذشت در ص ۱۰۱ میگوید روایاتی که کم و زیاد شده یا بعضی از جزئیات آن فراموش شده چون قرآنست ، معلوم

میشود این نویسنده لعنتی خدا را هم فراموش کننده میداند البته خدائی که اینان خیال کرده اند دین او هم باید خرافی باشد .

در ص ۱۰۷ نقل کرده از زهری که کسی با امام چهارم گفت چهارصد دینار مقر و ضم امام گریه سختی نمود ما میپرسیم زهری که سنی است و شماسنیان را که منکر ولایتند گمراه و کافر میدانید نعوذ بالله پس چرا از او روایت میکنید و علمای شیعه نوشته اند که غلاة نجسند و کافر و باز نوشته اند که جابر جعفری از غلاة است شما چرا روایت های او را در کتاب خود آورده اید خیلی خوب آنراوی با امام گفت مقر و ضم امام چرا گریه کند گریه سخت چرا مگر امام طفل دو ساله است این چه سخنان توهین آمیزی است که با امام بسته شده در ص ۱۲۳ میگوید در مجلس منصور هفتاد نفر ساحر را هفتاد عدد شیر درنده خوردند چون امام بآن شیران گفت قسوره خذهم ما میگوئیم امام عالم بلسان عربست مانند شما نیست و میداند که بهفتاد شیر باید قساوره گفت زیرا قسوره واحد است نه جمع باضافه مگر کاخ منصور باغ وحش بود .

در ص ۱۲۶ میگوید مخلوق بقدرت خالق و اذن او زنده میکند ما میگوئیم خالق تعالی بدعای مخلوق زنده میکند سخن ما باجمله لا یحیی الموتی الالهو که در دعای حوشن و سایر ادعیه میباشد میسازد ولی سخن شما مخالف قرآن و دعاها می باشد معصومین است در ص ۱۷۵ میگوید آیات متشابهاتی که بعضی برای خود معنی کرده اند، مقصود ایشان آیات محکماتی است که در کتاب درسی از ولایت ذکر شده ما میگوئیم اولاً ترجمه رأی من و او شما ندارد ترجمه اگر مطابق لغت است صحیح والا غیر صحیح دیگر رأی کسی در آن دخالت ندارد معلوم میشود آقای نم ترجمه را با تفسیر فرق گذاشته آن آیات را هر کس ترجمه کرده همانطور ترجمه کرده قرآنها را ترجمه دار بسیار است مراجعه فرمائید پس معلوم میشود آقای نم فقط عناد با درسی از ولایت دارد ثانیاً آن آیات متشابهات نیست اگر متشابهاتست بگوئید کدام آیه از محکماتست تا هدف شما معلوم شود .

در همان صفحه میگوید آیاتی که معانی متعدده در آن امکان دارد نمیتوان بدون تفسیر و بیان عترت معنائی را اختیار کرد جواب آنست که هر کس آیات درسی از ولایت را

بنخوانند میدانند که آیه الله بر قعی تفسیر نکرده بلکه ترجمه کرده و آن آیات معانی متعدده ندارد در همان صفحه میگوید احتجاج بآیات قرآن بدون تفسیر عترت با اتفاق علمای شیعه جائز نیست جواب این است که این دروغ و تهمت است و خدا فرموده لعنت بدروغگو این کتابهای تفسیر طهرسی و وطوسی و ابوالفتوح هزاران آیه را مورد احتجاج و دلائل قرار داده اند بدون ذکر تفسیری از امام، البته میل نصاری و یهود هم همین است که کسی بقرآن احتجاج نکند چگونه ملایان ما کوشش دارند کسی بقرآن مراجعه ننماید یعنی خرافات اینقدر اهمیت دارد.

۳ - از جهت کمک بخائنین امام را مخالف و مکذب قرآن میدانند

یکی از جهانی که این معاندین دین امام علیه السلام را مخالف قرآن معرفی کرده اند جهت کمک بخائنین است ما چون ائمه علیهم السلام را معصوم میدانیم لازم شد دفاع کنیم پس میگوئیم خدا فرموده ان الله لایحب کل خوان کفور یعنی خدا دوست نمیدارد هر خائن کفران کننده را

و در سورة نساء آیه ۱۰۵ فرموده ولا تکن للخائنین خصیما
 یعنی برای خائنین مدافع و طرفدار مباش و در آیه ۱۰۷
 فرموده ولا تجادل عن الذین یختانون یعنی از طرف خائنین
 مجادله مکن و در انفال آیه ۵۸ فرموده ان الله
 لایحب الخائنین ولی آقای تم و مح میگویند با اینکه امام
 علم بخائنین دارد بآنان فرمانداری و مأموریت میدهد مثلا
 امیر المؤمنین اشعث بن قیس را فرماندار آذربایجان نمود
 و ابو موسی اشعر را فرماندار کوفه نمود و زیاد بن ابیه
 را فرماندار فارس نمود و با اینکه قادر بود و تمام موجودات
 جهان مطیع امام بود دفع ایشان نکرد چنانچه تم در ص
 ۱۴۸ نوشته بنابراین معاویه را بر سلطنت و قدرت ابقاء نمود
 و امام حسین یزید را بر سلطنت ابقا نمود و امام ششم منصور
 را بر خلافت ابقا نمود و و و و امام و رسول را قیاس بخدا
 میکنند و میگویند چنانچه خدا قادر و عالم بود و بر ایشان
 ابقا نمود امام نیز چنین است جواب این است که خدا مکلف
 نیست و بخود نفرموده «واتبع ما اتزل الیک» ولی رسول و امام
 مکلف به و اتباعوا ما اتزل الیکم میباشند و باید بر خلاف
 قرآن عمل نمایند.

سخنان خیالی و پوچ بعضی از نویسندگان

سخنان بعضی از مردم مخالف باقرآن است خدا در قرآن فرموده لا تفتلوا انفسکم یعنی خودکشی نکنید و حائیکه میدانید غرق خواهید شد نروید جنگ بدون اسلحه و تجهیزات نروید بچاه قدم نگذارید کوزه زهر را سر نکشید میوه و گوشت زهر آلوده را نخورید و حکم عقل نیز برای همه همین است چه امام باشد و چه غیر امام ولی آقای نم در ص ۳۰۸ و آقای مح در ص ۱۶۰ مینویسند امام مأمور است بعلم خود عمل نکند با اینکه میداند زهر است و قدرت بر نخوردن دارد میخورد با اینکه دیوار سقوط میکنند و امام میدانند ممکن است برود زیر آن بخوابد با اینکه میدانند ابن ملجم قاتل اوست میگوید بر خیز میدانم میخواهی چه بکنی امام حسین (ع) با اینکه میداند شمر او را میکشد شعر میگوید ، ای شمر لعین شو در بر من - این خنجر تو این خنجر من - این چکمه تو این پیکر من ، عجب این است که آقای مح میگوید چون مصلحت بزرگی است امام باید بعلم خود عمل نکند (و برخلاف عقل و قرآن عمل

کند) در جواب او باید گفت در کارهای خلاف عقل و قرآن هیچ مصلحتی نیست.

ثانیاً شما خیال میکنید کشته شدن امام مصلحتی دارد و اسلام رونق پیدا میکند ما میگوئیم خیر چنین نیست اگر رسول خدا (ص) صد سال میماند، اسلام بیشتر رونق پیدا میکرد اگر رسول خدا و هم چنین امام زنده بماند و سلطنت کند و بسط عدالت و ایمان کند هزار درجه بهتر از کشته شدن رسول خدا و امام (ع) فرموده اذا مات العالم نلّم فی الاسلام ثلثة لایسدها شیئی یعنی هرگاه عالمی بمیرد شکستی در اسلام یا رخنه‌ای می‌آید که چیزی آن را سد نمیکند شما برای رسول خدا و امام ارزش یک عالمی قائل نیستید اگر کشته شدن امام حسین (ع) خوب بود و مصلحتی میداشت امام صادق نمی‌فرمود مصیبة الحسین اعظم المصیبات یعنی مصیبت حسین بزرگترین مصیبت است بخدا قسم امام کشی هیچ مصلحتی ندارد بلی برای شما خوب بود اما برای مسلمین مصلحت نداشت.

ممکن است بگوئیم چون شما بگوئید کشته شدن امام مصلحت نداشت ولی روضه خوانان البته بعضی از ایشان مانند مح

چون روزی ده مرتبه میکشند و بخانه و فرش و ملك و ماشين و آقائي رسیده اند برای ایشان قتل امام (ع) مصلحت داشته عجب این است که آقای مح چون از قتل امام بهره برده باید چنین بنویسد ولی مردم دیگر چرا سخنان او را میشنوند و بردهان او نمیزنند پس معلوم شد عقیده ایشان این است که امام مأمور است بعلم خود و بقرآن عمل نکند و بدنبال عقل هم نرود بلکه برای مصلحت روضه خوانان خود را بکشتن دهد و از حیات امام که باید ملیونها افراد بهره مند شوند و تعلیم دین بگیرند و از عدالت او فیض برند همه محروم شوند برای آنکه روضه خوانها زنان را جمع کنند و بگویند جیغ بزنید و با فریاد ندبه کنید آیا این مصلحت است که زنان و مردان ما گریه کنند و لسی فساق و فجار و کفار مانند عبدالملك ها و چنگیزها و استالین ها سلطنت کنند تف بر این عقل و منطق، از بدبختی مسلمین این است که مردمان بی خبر از عقل و قرآن گوینده و نویسندگان مسلمین شده اند .

قصه ای برای مح میگوئیم حفظ کند برای منبرش
روزی یکی از افراد لره ای بختیاری آمد اصفهان

برای فروختن كَشَك و پشم و پنبه و روغن خود چون همه
 را فروخت از در مسجدی عبور کرد دید یکی بالای منبر
 نشسته گاهی مردم را میخنداند و گاهی میگریاند و خوب
 سر مردم را گرم کرده پرسید این کیست و اینجا چه خبر
 است گفتند این روزه خوانست این مرد لر بخود گفت
 خوبست حال که ما پول داریم یک روزه خوان ببریم در قریه
 ما سر ما را هم گرم کند آمد نزد قصابی و گفت هالو اگر
 ما بخواهیم یک روزه خوان ببریم لرستان چند باید بدهیم
 قصاب دید این بیچاره خیلی هالو و ساده است گفت دویست
 تومان بمن بده من روزه خوان برای تو تهیه کنم فردا بیا
 بتو تحویل دهم آن هالو دویست تومان داد و رفت تا فردا
 بیاید مرد قصاب رفت يك كوزه تهیه کرد و چند عدد زنبور
 سرخ شكم بزرگ گنده کرد میان كوزه و در آنرا بست فردا
 که هالو آمد گفت ای هالو روزه خوان تهیه کرده ام و لسی
 این روزه خوان شرط کرده که من روزه نمیخوانم مگر در
 حمام اگر مجلسی در حمام تهیه کنی این روزه خوان چنان
 برای شما میخواند که مجلس را گرم و ازجا میکند و از همه
 گریه و ناله میگیرد .

ای هالو باید چون رفتی بارستان مردمرا خمرکنی
 جمع شوند میان حمام سپس درکوزه را بازکنی روضه خوان
 بیرون آید و بخواند لر بیچاره پذیرفت و کوزه را گرفت
 و رفت اهل ده را خبر کرد که روضه خوان آمده و میخواند
 بخواند همه جمع شوید در حمام مردم همه آمدند و لباسها
 را کردند و میان حمام نشسته با انتظار روضه خوان لر صاحب
 کوزه آمد میان حمام در کوزه را باز کرد زنبورها بیرون
 ریختند و بایش بجان مردم افتادند و چنان مجلس را از جا
 کنند و ناله مردمرا بلند کردند که مردم از فوق و یا بگو
 از ترس فرار کردند و از حمام بیرون زدند و بفرار ، در این
 بین یکی از لر ها رسید و برفیقش گفت هالو ، هالو حسن را
 ندیدی گفت دیدم فرار میکرد و یک روضه خوان هم بکوش
 چسبیده بود اما آن زنبور مانند آقای مح نیش میزد یا
 نمیزد نمیدانم .

مقصود ما از آقایان منبری که عالم بقر آنند نمی باشد
 بلکه مقصود از روضه خوانهایی است که در منبر خود ضد قرآن
 و معارف آن میافند و ندانسته اسلام را واژگون کرده و
 خرافی نشان داده اند و ایشان از عقرب و زنبور بدترند و اینان

دشمن امام و از ناصبی بدترند .

بهر حال مردم ایران باید از خواب بیدار شوند و
بزنبورهای اجتماع سواری ندهند آقای مح در ص ۱۶۰
مینویسد امام میباید از علم خود صرف نظر کند و تمام
دانسته ها را نادانسته انکارد باید گفت آقا جان این چه
توهینی بامام بسته‌ای و امام را عالم بی عمل می انگاری آیا
ممکن است سلطانی قانونی بگذارد و بوزراء و درباریان خود
بگوید شما که قانونها را بهتر میدانید باید بعلم خود عمل
نکنید و قانون شکنی کنید ، اگر چنین نسبتها را کسی
بسلطانی ببندد او را زنجیر میکنند آیا کسیکه بخدا و
رسول و امام چنین نسبتی دهد نباید زنجیر شود این آقایان
معتقدند که امام مأمور است بعقل و قرآن تبعیت نکنند و
برضد آن رفتار نماید پس ما اگر گفتیم اینان امام را مخالف
قرآن و مکتب آن میدانند تعجب نکنید .

آقای مح در ص ۱۶۱ مثالی زده که زن بیجه مرده
را بخنده میآورد میگوید سلطانی سفیری میفرستد بمملکت
دشمن و میگوید هر کار خرابی کرد تو آنرا ندیده بگیر تا
زمانیکه مدرک کتبی بدست آوری با آنکه دانائی باید از

دانش خود چشم پوشی کنی تا از طریق حواس با اقدامات او آگاهی یابی و ترتیب اثر دهی و این مثل را برای معویه و امام حسن (ع) آورده که امام زهر خورد برای آنکه مددکی از معویه بدست آورد جواب این هذیان این است که آیا معویه تا قبل از زهر خوردن امام حسن مددکی از او نبود آیا پس اینهمه کشتار مسلمین در صفین چه بود آیا کشتن شیعیان علی (ع) را در اطراف و اکناف چه بود آیا قتل عام بر بن اوطاة بامر او تمام حجاز را چه بود آیا زیر پا گذاشتن صلحنامه امام حسن (ع) چه بود آیا کشتن محمد بن ابی بکر و سایر اهل مصر چه بود آیا این همه جنایات علنی مدرك نبود و زهر دادن مخفی بامام مدرك بود حال ما از این نویسنده میپرسیم آیا معویه مدرك کتبی برای قتل امام حسن (ع) داد یا خیر آیا اگر این مثل آقای مح صحیح است خدا چرا بر رسول خود فرمان نداد که در مکه بمان و فرار مکن و بگذار ابو جهل و ابوسفیان نورا بکشند تا مدرك کتبی شود و من که خدا هستم پدر ایشانرا در میارم.

مثالی مقابل مثال

روزی شخصی میهمان مرد بخیلی شد صاحب خانه

رفت نزد همسایگان و گفت شما بیائید و بیک تیر مهمان مرا
 نشان کنید تا او برسد و از خانه من بیرون رود از آن طرف
 آمد نزد مهمان و گفت همسایه‌ها با من بدند و میخواهند
 مهمان مرا بکشند چون من یکنفر از ایشان کشته‌ام اگر
 آمدند تیری بطرف تو انداختند تو بروی خود نیاور و
 بگذار تو را بکشند تا مدرکی بشود تا من پدر ایشان را در
 آورم و صد نفر از ایشان را بکشم، همسایه آمد و تیری انداخت
 مهمان از ترس جانفش فرار کرد (البته با مر عقل) صاحب خانه
 فریاد کرد کجا میروی بگذار تو را بکشند تا من تلافی
 کنم حال ما را آقای مح میپرسیم خوب خدا میخواست
 مدرکی از معویه بدست آرد بالاخره آورد یا خیر و پدر او
 را در آورد یا خیر و لشکر بر سر او فرستاد یا گذاشت سلطنت
 کند و بعد بیزید را گذارد و تا بحال مسلمین را اسیر فساق
 و کفار نماید، خواننده عزیز! بین مسلمین چه قدر بیچاره‌اند
 این مثل خرافاتی را کسی زده که بخود مینازد و خود را عالم
 و گوینده مسلمین میدانند راستی برای بیچارگی دوران از
 قرآن باید گریه کرد.

۴ - از جهت خالقیت و مکنونیت امام را مخالف و مکتذب قرآن کرده‌اند

حق تعالی در سورة حج آیه ۷۳ فرموده یا ایها الناس
صرب مثل فاستمعوا له ان الذین تدعون من دون الله لن
یخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له یعنی ای مردم مثلی زده شد
بشنوید آنرا محققاً کسانی را که شما میخوانید جز خدا
هرگز خلق مگسی نکنند و اگر چه همه با هم شوند و در
سورة رعد آیه ۱۶ فرموده ام جعلوا لله شرکاء خلقوا کما خلقه
فتشابه الخلق علیهم قل الله خالق کل شیئی یعنی آیا قرار
داده اند برای خدا شریکانیکه خلق کنند مانند خلق او
پس اشتباه شود آفرینش بر ایشان بگو خدا خالق هر چیزی
است ، در اعتقادات صدوق روایت کرد که مردی آمد خدمت
امام ششم و عرض کرد مردی آمده و میگوید محمد و علی (ع)
خلق کردند و روزی دادند امام فرمود دروغ گفته دشمن
خدا چون برگشتی آیه ام جعلوا لله شرکاء را که ذکر شد برای او
بخوان راوی گفت برگشتم و این آیه را برای او خواندم
او بیچاره شد ، حتی کسی مانند یکی از آیات و سوره قرآن
نمیتواند بیاورد اگر چه همه انبیا و ائمه جمع شوند لن

یا تو با بمثلہ ولو کان بعضهم لبعض طہیراً با اینکه آیات قرآن از جنس سخن و آسان ترین چیز برای بشر سخن است با اینحال يك آیه تشریعی نتوانند تا بیاورند چه برسد بموجودات تکوینی .

میکویند پس چرا عیسی گفت اخلق جواب این است که گفت اخلق من الطین یعنی از گل خلق میکنم نه از عدم و اما ایجاد روح مرغ مطابق تمام تفاسیر از خدا بوده و فعل خدا، زیرا خانم الانبیا که افضل است از سایر انبیا میفرماید من نمیدانم روح چیست فقط همین میدانم که از امر پروردگار است جائیکه خانم الانبیا خالق روح نمیشود چگونه حضرت عیسی خالق روح میشود و لذا حضرت عیسی میگوید چنانچه در قرآنست فتکون طیرا باذن الله یعنی مرغ شدنش باراده خدا است و اذن را مفسرین وائمه شیعه بمعنی اراده گرفته اند و مراجع فرمائید اگر چه آیه الله برقی مفصلاً توضیح داده در درسی از ولایت بهر حال ماسعی داریم از خود نبافیم و شریکی برای خدا در خالقیت نیاوریم و لسی آقایان سعی دارند مرد مرا بشرك یکشانند و شرکت سهامی ۱۴ نفری بوجود آورند بلکه ۱۵ نفری .

۵ - از جهت معجزات امام را مخالف و کذب قرآن نموده اند

در قرآن مکرر خدا فرموده موجود و ممکن معجزات و فاعل آن خدا است خدا برای تصدیق انبیاء و اوصیاء و شهادت بر صدق ایشان ایجاد معجزه میکند مثلاً قرآن که معجزه است خدا فرموده کلام ما است نه کلام محمد (ص) و فرموده انا سنلقی الیک قولاً ثقیلاً نحن نزلنا الذکر و آیات بسیار دیگر و در معجزه حضرت ابراهیم (ع) فرموده و قلنا یا نار کونی بردا و سلاماً یعنی ما فرمائید آتش سرد و سلامت باش نه ابراهیم و در معجزه حضرت صالح میفرماید و آتینا ثمود الناقة ما شتر را بقوم نمود دادیم و در معجزه حضرت موسی فرموده لا تخف سنعیدها سیرتها الاولى ای موسی مترس ما بر میگرددانیم آنرا بسیرت اولی و در معجزه حضرت داود فرموده و اننا له الحدید یعنی ما برای داود آهن را نرم کردیم در سوره انبیا آیه ۷۹ فرموده و سخر نامع داود الجبال یسبحن و الطیر و کنا فاعلین یعنی ما که خدائیم مسخر کردیم باداود کوهها را تسبیح کنند بامرغان و فاعل اینها مائیم و صدها آیه و روایت مانند روایت امام هشتم در جلد هفتم بحار ص ۲۴۷

که فرموده معجزات امیرالمؤمنین کار او نبود بلکه کار خدا بود پس چون قرآن صریحاً فرموده معجزات انبیا کار خدا بوده و موجد و مکون آنها خدا بوده هر روایتی که مطابق قرآن معجزه را فعل خدا بداند آن روایت صحیح است و هر حدیثی که مخالف قرآن باشد باید رها کرد اما آقای نم و آقای مح جدیدت دارند که بگویند فاعل معجزات و موجد آنها رسول و امام است بر ضد قرآن و این ضدیت با قرآن را ازائمه میدانند برای خاطر یکمشت اخبار مجعوله و خرافات یکمشت عوام امام را از قرآن جدا کرده اند .

۶- از جهت اراده و اختیار امام را مخالف

قرآن میدانند

قرآن کتاب تکلیف است و بکسی تکلیف میشود که دارای استقلال اراده و اختیار باشد بنابراین چون پیغمبر و امام مکلفند باید صاحب اراده و استقلال و اختیار باشند و فعل ایشان منتسب بخودشانست و مانند خورشید و ماه و ابر باد و فک نیستند که مسخر و فاقد استقلالند و مقهور و هم چنین مانند سایر اسباب جهان نیستند زیرا فعل اسباب جهان منتسب بخدا است که صاحب اراده میباشد و هر فعلی

منتسب بفاعل با اراده است نه فاعل بی اراده اما آقای نم و آقای مح میگویند امام و رسول نیز مانند سایر اسباب جهان بوده و بارادۀ خدا کار میکنند و میگویند چگونه ملائکه مدبرات امرند و چگونه خورشید میتابد پس پیغمبر و امام که مقام بالائری دارند مدبر جهان و مدیر آن باشند بارادۀ خدا این آقایان نمیدانند که فاعل با اراده فعل او مستند بخدا نمیشود اگر امام و رسول خلق کند خود ایشان خلق کرده اند باراده و اختیار خودشان اما اگر ملک و خورشید ایجاد کند بارادۀ خدا و فعل او است چه باید کرد که آقایان مسئله باین روشنی را نفهمیده و بستیزه بر خواسته اند.

آقایان استدلال میکنند به واذن خلق که درباره عیسی وارد شده و به تخلقون افکاً که درباره کفار آمده دیگر نمیدانند تخلق بمعنی تصنع نیز آمده و در این موارد خلق بمعنی صنع آمده مجازاً شما به تفاسیر مراجعه کنید تا صدق گفتار ما معلوم شود حاصل اینکه ما اره و تیشه را شریک و هم کار نجار نمیدانیم چون کار ایشان کار نجار است اما اگر شاگرد نجار یا برادر او دریرا بسازد میگوئیم نجار

خودش نساخته شاگرد یا برادر او ساخته است خدا رسول
وامام رامکلف با اراده معرفی کرده ولی اینان امام راماند
اسباب بی اراده معرفی کرده اند .

۷ - از جهت گفتار امام را مکذب و مخالف قرآن میدانند

امیر المؤمنین در خطبه ۱۷۴ و سایر خطب خود مکرر
فرموده بقرآن مراجعه کنید قرآن حجت خدا است و
هیچ کس از قرآن مستغنی نیست ولو اینکه صد هزار حدیث
بداند اما آقای نم میگوید هر کس بقرآن مراجعه کند
گمراه است در خطبه ۱۲۸ فرموده من علم غیب ندارم و خدا
در سورة انعام آیه ۵۰ فرموده قل انی لا اعلم الغیب بگو من
غیب نمیدانم امام زمان در توقیع شریف فرموده هر کس ما
را عالم بغیب بداند ما از او بیزاریم اما آقای نم و مح میگویند
خیر اخباری داریم که مکذب و مخالف قرآن است و باید آن
اخبار را بپذیریم که ضد قرآنست چرا برای اینکه امام
فرموده است خدا در سورة فاطر فرموده ان الله یمسک
السموات والارض نکهدارنده زمین و آسمانها خدا است و
امیر المؤمنین در خطبه ۱۰۴ مناصب و کارهای خود را شمرده

و میگوید اداره آسمان وزمین با من نیست اما آقای نم
میگوید در ص ۱۰۷ خیر امام سلطنت بر کل مخلوقات دارد
و این خطبه و آن آیه را نباید مدرك قرار داد یعنی آیه و
خطبه نهج البلاغه دروغ است .

آقای مح در ص ۹۲ میگوید متصدیان امر خدا
اها مانند خدا در سورة كهف میفرماید من ولی و متصدی امور
ندارم و در سورة سبا آیه ۲۲ فرموده قل ادعوا الذين زعمتم
من دون الله لا يملكون مثقال ذرة في السموات ولا في الارض
و مالهم فيهما من شرك و ماله منهم من ظهیر یعنی بگو
بخواهید کسانی را که گمان کرده اید غیر خدا، آنان مالک
مثقال ذره ای در آسمانها وزمین نیستند و شرکته نیز برای
ایشان نیست و وزارات و مظهریتی نیز برای ایشان نیست
و پشتیبان خدا نیز نیستند .

آقایان میگویند خدا متصدی امور دارد باید گفت
مگر خدا صغیر و یا عاجز است اصلا نمیدانند که امر خدا
همان فعل اوست و ما امرنا الا واحدة کلمح البصر اصلا امر
او از جایی صادر نمیشود صادر و مصدر و متصدی ندارد و برای
مزخرفات دلیلی از شرع نرسیده ، بلی اگر کسی بگوید

رسول و امام متصدی امور شرعند یعنی متصدی امور تشریعی
خدایند اشکالی ندارد چون مدرک دارد .

۸ - از جهت نمایش امام را مخالف و مکذب قرآن کرده‌اند

قرآن میگوید جاهدوا وقاتلوا الکفار و المنافقین
بادشمنان خدا و کفار قتال کنید و بکشید آنها را با اینکه
امیر المؤمنین نوزده ماه با معویه جنگید و میخواست او را
بکشد ولی نتوانست اما نه درص ۹۶ میگوید تمام اشیاء مطیع امام
است و با اینکه امام قادر بر هر چیزی است و از کوفه قدم مبارک
را دراز کرده در شام بر سینه معویه زده و او را از تخت کنده
و از کوفه دست دراز کرده در شام سبیل معویه را کنده و با
اینکه امام همه جا حاضر و ناظر است با اینحال نمیخواسته
معویه را بکشد چرا چون مصلحت نبوده ما میگوئیم اگر
نمیخواست او را بکشد چرا اینهمه در صفین جنگ کرد
و مردم را بکشتن داد باضافه امامی که همه جا حاضر است
دیگر لازم نیست قدم خود را دراز کند و یا دست خود را
دراز کند تا شام خودش در شام بود از کوفه چرا دراز کرد .
میگویند علی (ع) میخواست با قدرت خدائی او را

نکشد یعنی اعمال قدرت الهی نکنند ما میگوئیم آیادست
 درازی از کوفه و سبیل معویه را کندن و یا بر سینه او کوفتن
 اعمال قدرت الهی نیست چگونه در اینجا اعمال قدرت الهی
 جائز و در قتل منافق و کافر غیر جائز ، آقای نم و مح میخواستند
 بگویند امام حسین همه جا حاضر و ناظر و قادر بر دفع دشمن
 بود اما نمیخواست دشمن را دفع کند و این همه هل من ناصر
 میگفت و با طرف نامه مینوشت و طلب یاری میکرد تمامش
 نمایش بود و امام قصد کشتن یزید نداشت و فقط میخواست
 کشته شود تا دین آبیاری شود .

آقای نم در ص ۲۹۶ مینویسد علی (ع) بهر شکل
 و هیکلی در میآید و در ص ۲۹۹ مینویسد چون لشکر معویه
 جلو آب فرا ترا گرفتند لشکرمان علی تشنه شدند در اینجا
 علی (ع) یکروز مالک اشتر را بشکل عمرو غاص کرد و گفت
 برو از قول معویه دروغ بگو که معویه گفته آبراهه لشکر
 علی بدهد روز دیگر مالک اشتر را بشکل یزید کرد و گفت
 برو بدروغ بگو پدرم گفته مانع آب نشوید یکروز دیگر
 مالک اشتر را بشکل خود معویه کرد برای اینکه برود
 بگوید بل لشکر علی (ع) آب بدهد ما میگوئیم کسیکه

چنین قدرتی دارد میخواست خود معویه را بکشد و یا مالک را که بشکل معویه کرده جای معویه بنشاند و فساد را از بین ببرد ، آقایان نم و مح در جواب میگویند خیر کشتن معویه صلاح نبود و خدا اجازه نداده بود ما میگوئیم اگر صلاح نبود پس جنگ با معویه برای چه بود ایشان میگویند باید معویه بماند و یزید را بهسلطنت برساند چنین صلاح بوده ما میگوئیم اگر چنین صلاح بود پس شما چرا تنقید میکنید ، شما را بخدا کسی نیست که اسلام را از شر این خرافات برهاند .

۹- از جهت تبعیت عقل، امام را مکذب و مخالف

قرآن میدانند

خدا در هفتاد آیه از قرآن تمجید از متابعت عقل نموده و آنرا حجت قرار داده و حتی فرموده و يجعل الرّجس علی الذین لا یعقلون یعنی خدا پلید قرار میدهد کسانی که بدنبال عقل نروند ولی آقای نم و مح میگویند با اینکه امام و رسول مکلف به متابعت عقل و قرآنند با اینحال مخالفت با عقل کردند با اینکه امام میدانست شب نوزدهم شب خطر است اجتناب از خطر نکرد امام حسن (ع) با اینکه میدانست

کوزه پر از زهر است آشامید رسول خدا با اینکه میدانست
 پاچه گوسفند زن یهودی زهر آلوده است با اینحال خورد
 چرا برای اینکه مصلحت بود ما نمیدانیم آیا مخالفت با
 عقل چه مصلحتی دارد اگر مصلحتی دارد پس چرا خدای
 تعالی از مخالفت عقل نهی کرده میگویند مصلحت اهمی در
 کار بوده میگویم دلیل شما چیست و آن مصلحت اهم چه
 بوده برای ما بیان کنید اینجا که میرسد جای چماق است
 زیرا کسیکه دلیل و حرف حسابی ندارد دلیل او چماق و
 فحش و تهمت افتراء است آیا این صِدِّیت باقر آن نیست .

۱۰ - از جهت کم وزباد کردن دین امام را مخالف قرآن دانند

خدا در سورة احقاف آیه ۵ فرموده وَمَنْ اضلُّ مِمَّنْ
 يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ
 دَعَائِهِمْ غَافِلُونَ یعنی و کیست گمراهتر از کسیکه غیر خدا
 را بخواند ، بخواند کسی را که تاقیامت جواب او را نمیدهد
 و ایشان از دعای خوانندگان غافلند و بی خبر .

در سورة جن فرموده لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ اَحَدًا و باز فرموده
 قُلْ اِنَّمَا اَدْعُو رَبِّي وَلَا اشْرِكُ بِهِ اَحَدًا یعنی با خدا احدی را

مخوان وبكوهمانا من فقط خدا را میخوانم و احدی را
 شريك او قرار نمیدهم و صدها آیات دیگر که چون دعا
 عبادتست و عبادت منحصر بخدا است باضافه امام همه جا
 حاضر نیست و اگر حاضر است چرا در دعای ندبه میگوئی
 اللهم بلغه مناتحیه و سلاماً و چرا میگوئید ملائکه اعمال
 ما را خدمتش میبرند و چرا میگوئید فطرس سلام شیعه را
 باو میرساند اگر حاضر بود سلام رسان و ناعه رسان نمیخواست
 پس نباید غیر خدا را خواند چون غیر خدا حاضر همه جا نیست .
 آقای نم و مح میگویند چگونه بجای آقامیگوئیم
 قرض الحسن بده یا فلان حاجت ما را برآور شرک نیست
 پس خواندن غیر خدا شرک نیست ، اینان یا نمی فهمند یا
 عقل خود را کرایه داده اند زیرا خواندن حاجی آقا و یا
 صدا کردن پدر و مادر و یا بقال و عطار در مذاکرات عرفیه
 و محاورات روزمره است و این ربط بعبادات شرعیه ندارد
 و عبادات توقیفی است ، این آقایان میگویند امام دین را
 کم و زیاد میتواند بکنند و دعای توسل بی سند از امام است
 و دعای بی سند حسن مثله جمکرانی که گفته یا محمد و یا
 علی اکفیان و انصرانی و احفظانی که مخالف قرآن است باشد

چرا برای اینکه برای خاطر امام میشود دین را کم و یا زیاد کرد قرآن گفته کس دیگر را بخوان اما حسن مثله گفته رسول و امام را بخوان ، ما میگوئیم اگر این راست است چرا خود رسول خدا و ائمه هدی نگفتند ما را بخوانید چرا مدرکی از خودشان نرسیده پس ما چون امام را تابع قرآن میدانیم ایندو روغها را باو نمی بندیم ولی آقایان امام را ضد قرآن میدانند .

آقایان میگویند ما وسیله را میخوانیم میگویم خدا نفرموده وسیله را بخوانید فرموده خود مرا بخوانید ادعوی استجب لکم واسئلوا الله من فضله خدا فرموده من از رگ گردن بشما نزدیکترم و چه بخوانید و یا نخوانید ازدل شما و از اسرار شما باخبرم مرا بخوانید و کس دیگر بشما نزدیک و مهربانتر از من نیست ، آقایان میگویند پس پیغمبر و امام چه کاره اند ، میگویم آن کاری دارند که خودشان فرموده باشند ولی خودشان نفرموده ما را بخوانید میگویند شما قبول ندارید وسیله را ، میگویم چرا قبول دارم وسیله ای را که امیر المؤمنین و رسول خدا و ائمه هدی بیان کرده حضرت امیر در خطبه ۱۰۹ فرموده وسیله ایمان

و عمل صالح است بتمام اهل کوفه فرموده آنحضرت که دروغ نگوئید ، رسول خدا فرموده وسیله ایمان و تقوی است. حضرت زین العابدین (ع) فرموده وسیله من اسلام و دعا کردن است .

میگویند پس رسول و امام چه کاره اند آیا وسیله نیستند ، میگویم ایشان چنانکه خود فرموده وسیله ابلاغ وحی و رساندن احکام خداوند و معلم بشرند اما صدای بشر را بگیرند و بخدا برسانند خیر بهر حال این آقایان هر کم و زیاد در دین را با امام می چسبانند سینه سه ضرب زدن و تیغ بر فرق کوبیدن و حجله و کتل و علم و بیرق و سنج کوبیدن همه را بنام امام در دین آورده اند و اگر کسی بگوید چرا دین خدا را کم و زیاد کردید میگویند بنام امام است هر کس منکر شود بی دین است (ان هذا الاسفاهة) ما می پرسیم آیا هر چیزیکه نام امام سر آن آمد میشود در دین خدا داخل کرد یا خیر مگر خدا دین خود را کامل ننمود و نفرمود البوم اکمات لکم دینکم پس چرا چیزهاییکه زمان رسول خدا نبوده دین افزوده اید آنوقت شما به بینید مهملاتی در جواب مینویسند ما مقداری از گفته های آقای نم و مح

را جواب دادیم اکنون بجواب باقی آن میپردازم .

جواب بقیه گفتار آقای نم

درس ۱۸۰ میگوید طهرسی گفته آیه لیس لك من الامر دلالت دارد که امور مربوطه بیاری وظفر و قبول توبه و عذاب فقط در اختیار پروردگار است جواب گوئیم این بیان طهرسی از عترت نرسیده شما که میگفتید هر چه از عترت نرسیده گمراهی است پس اینرا چرا قبول کردید باضافه آن معنی که آیه الله بر قعی از آیه نموده همانرا نیز طهرسی در تفسیرش گفته چگونه آنرا مردود و این را مقبول میدانید

درس ۱۸۰ میگوید شاید لام لیس لك من الامر برای ملکیت باشد ما میگوئیم این تفسیر هم خلاف ظاهر است و هم از عترت نرسیده چرا شما بقول خود عمل نکردید و تفسیر برای کردید «کبر مقتا ان تقولوا ما لا نفع لاون .

درس ۱۸۳ و ۱۸۴ میگوید اگر معنی وما محمد الارسل این باشد که نیست محمد مکر رسول و نفی عناوین دیگر باشد لازم میآید که محمد خاتم النبیین و رحمة للعالمین و داعی الی الله و سایر مناصب را نداشته باشد جواب این است که شمار رسول الله و رسالت را چه میدانید در رسالت محمد (ص)

قرآن است و در قرآن تمام مناصب رسول خدا ذکر شده پس در رسالت او همه چیز میباشد خیلی تعجب است که این آقا نفهمیده که چون صد آمد نود هم جوف اوست رحمة للعالمین و معراج و داعیا الی الله و سر اجامنیراً و نذیراً و بشیراً و سایر مناصب همه در رسالت او مدغم است چگونه آقای نم نفهمیده مطلب باین روشنی را ثانیاً آیه الله بر قعی تفصیر ندارد خدا فرموده و ما محمد الا رسول بخدا ابراد کنید .

در ص ۱۷۷ تا ۱۸۱ میگوید آقای آیه الله بر قعی در ترجمه آیه لیس لك من الامر اشتباه کرده ولی خود آقای نم در همانجا متحیر مانده و چند معنی غیر قطعی نموده و روایات ضد یکدیگر نقل کرده یک دفعه میگوید مقصود از این آیه نصب خلیفه است جای دیگر میگوید ظفر و غلبه است در صورتیکه هیچ امامی معنی دوم را نگفته است و عجب این است که معنی نصب خلیفه را از جابر جعفری نقل کرده که علمای رجال او را از غلاة شمرده اند و فتاوی علمای ما این است که غلاة نجسند اما آقای نم برای عناد آنرا قبول دارد .

در ص ۱۸۸ و ۱۹۲ میگوید معنی لا املك لكم ضرا

چنین است که من بذات خود و از نزد خود مالک ضرر و
نفعی نیستم و بدون تعلیم پروردگار چیزی را نمیدانم ، ما
میگوئیم اولاً ذات خود و از نزد خود را شما از کجای آیه
در آوردید و چرا تفسیری که از عترة نرسیده بهم بافتید
ثانیاً لا املك بمعنی لا ادری نیست پس چیزی را نمیدانم از
کجای آیه بیرون آوردید .

در ص ۱۸۸ میگوید رسول خدا و دیگران مالک
ضرر برای خود هستند و مثال زده که استعمال آب برای
ضرر بدن حرام است ، ما میگوئیم ای مردم تعجب کنید
آقای تم دلیل بر رد قول خودش آورده پس چیزی که خدا
حرام کرد و نهی نموده دلیل است بر اینکه رسول خدا و
دیگران مالک حق استعمال آن نیستند ثانیاً حق ضرر زدن
بخود و دیگران حکمی است شرعی و این ربطی بولایت
تکوینی ندارد چگونه هذیانات را بنام اثبات ولایت
تکوینی بغالب زده .

در ص ۱۹۲ میگوید ان اتبع الا ما یوحی را چون
ذکر نکرده مجرم است در جواب میگوئیم این جمله بود و
نبودش در ترجمه ماقبل آن اثر ندارد ترجمه ماقبل که

عوض نمیشود ثانیاً شما در آیه وکل شیئی احصیناه فی امام
مبین چرا صدر آنرا که انا نحن نحبی الموتی باشد ذکر
نکرده اند پس چرا بخود اشکال نمی کنید اگر این حرم است
پس شما مجرمید که میگوئید و عمل نمی کنید بلکه اکثر
جرماً میباشید .

درس ۱۹۴ میگوید چگونه عاقل باین کلمه قرآن
ما یفعل بی و لا بکم ایمان بیاورد و آیات دیگر توجه نکند
ما میگوئیم کافر است هر کس باین آیه ایمان بیاورد و
بآیات دیگر توجه کند بلکه باید باین آیه و آیات دیگر
ایمان آورد .

درس ۱۹۵ میگوید و ما علی الرسول الا البلاغ
ن گفته بلاغ چه چیز شاید عام باشد جواب این است که بلاغ
و ابلاغ در لغة بمعنی ایصال و رساندن قول است نه عام شما
بروید لغت نظر کنید و ثانیاً مقصود ابلاغ قرآن است و
قرآن تمامش لفظ است نه کشك و پشم و روغن و سایر فیوضات
خیالی شما .

درس ۱۹۶ میگوید چون ملائکه حفظه و حضرت
یوسف حفیظ است پس رسول و امام نیز حفیظ میباشند ما

میگوئیم اولاً خدا نفی کرده تقصیر آیه الله بر قعی نیست
 ثانیاً بگوئید حضرت یوسف حافظ تکوینی است یا حافظ
 اموال مردم بقانون شرع اگر بگوئی یوسف حافظ تکوینی
 است میگوئیم مگر جهان چند عدد حافظ میخواهد واقعاً
 انسان خجالت میکشد که کسی بفهمد يك آخوند اسلامی
 اینقدر خرافی است ، ایشان میگوید معنی آیه وما جعلناك
 علیهم حفیظاً این است که تو اگر حفظ چیزی را بنمائی
 بقوت و قدرت خدا است عجب این است که چیز را که خدا
 نفی کرده اثبات یعنی ضد آنرا در ترجمه و تفسیر آورده ،
 ما میگوئیم این معنی را از کجای آیه در آورده ای باضافه
 مقصود آیه الله بر قعی این است که حافظ تکوینی جهان فقط
 خدا است حال شما میگوئید خیر همه ملائکه و انبیا و
 اوصیا همه حافظ جهانند دلیل شما چیست و مگر شرکت
 سهامی است ، آقای نم در اینجا استشهاد کرده بمالکیت
 خدا و مالکیت مخلوق، ما میگوئیم مثلاً مشهدی حسن که
 مالك خانه خود است مالك تکوینی است مانند خدا یا
 مالك تشریعی است اگر مالك تشریعی است پس مربوط
 بمالك تکوینی نیست ، این آقای نم تمام آیات قرآنرا

بمیل خود حمل میکند آیا بمیل خود معنی و تفسیر کردن
جائز است برای حفظ خرافات .

ضد و نقیض گوئی نم

درس اسر کتاب این آقا مینویسد آل محمد (ص)
زنده میکنند میمیرانند و خالق و رزاقند و قاضی الحاجات
و کافی المہانند اما درص ۱۹۹ مینویسد هر کس ایشان را
رب بداند و مقام ربوبیت قائل شود کافر است مہا میگوئیم
آیا مقام ربوبیت مگر غیر از خلق و رزق و احیاء و اماتہ است .
درس ۲۰۱ میگوید معنی وجوہ يومئذ ناضرة الى
ربہا ناظرۃ یعنی با امامہا و نبیہا ناظرہ در اینجامیگوید مقصود
از رب امام و رسول است شمارا بخدا ببینید میگویند
دروغگو و حافظہ ندارد کسی نیست باین آقا بگوید دو صفحہ
قبل گفتی امام رب نیست چگونه اینجا میگوئی مقصود از
رب امام است باضافہ چرا تفسیر برای کرده ای .

درس ۱۰۲ بآیة اللہ برقمی ایراد کرده کہ چرا آیہ
وما انت علیہم بمسيطر را بمعنی مسلط گرفته ای برای
اینکہ علی بن ابراہیم قمی مسيطرا بمعنی حافظ و کاتب
گرفته ، باید گفت علی بن ابراہیم نفہمیدہ و اشتباہ کرده کہ

لغتی را بمعنی خودش نگرفته آقای نم خودش مرده پرست است میل دارد دیگران نیز مانند او باشند عوض اینکه معنی صحیح مسلط را قبول کند بجهت عناد معنی غلط را قبول کرده .

درس ۲۰۳ میگوید آیاتی که نفی علم نموده از رسول خدا مقصود نفی علم است بدون وحی و تعلیم خداوند میگوئیم خیلی خوب آیه الله بر قعی هم همین را گفته پس شما خوب بود مطالعه فرمائید بعد رد بنویسید، قاضی نباید پرونده ندیده را قضاوت کند درس ۴۰۴ میگوید قل انما انا بشر مثلکم اگر بمعنی این باشد که من بشری بصورت و جنس و ذات و بدن و حقیقت مثل شما یم یعنی آثار و خصوصیات ابدان شما و من یکی هست ایندروغ است ، باید گفت نه نمیگوئیم آثار و خصوصیات ابدان شما و من یکی هست زیرا این وحدت وجود باطل است اما میگوئیم یکی نیست ولی مثل شما است چرا زیرا خدا فرموده و کلام خدا مطلق و غیر مفید است و میرسانند در تمام خصوصیات مانند شما است و اگر چنین نبود میفرمود بشر غیر کم حال ما میپرسیم آیا رسول خدا بصورت انسان نبود آیا از جنس بشر نبود

آیا دات و بدن او بیدن بشری نبود اگر نبود پس چه بود
 در تمام این سئوالات چاره نیست جز اینکه بگوئید بصورت
 و جنس و بدن بشری بود و اگر چیز دیگری بوده بگوئید
 بینم چه بود شما که میگوئید آیه قرآن دروغ است کافرید
 کسیکه کلام خدا را بهوی و هوس خود رد کند و تکذیب
 نماید، توقع ما این است که کلام آیه الله بر قعی را رد نکند
 در همین صفحه میگوید وحی منحصر بتشریع نیست ما
 میپرسیم پس وحی راجع بچیست در قرآن که فرموده انا
 احینا الیک کما اوحینا الی النبیین و ارسلناک الی شریعة
 من الامر آیا از انبیاء دیگر غیر شرع بوده اگر بوده چه
 بوده و در ص ۲۰۵ بآیه قل اغیر الله اتخذولیا اشکال کرده که
 این مخصوص پیغمبر است که باید غیر از خدا را ولی نگیرد
 پس اگر دیگران غیر خدا را ولی خود بگیرند اشکالی ندارد
 جواب این است که اولاً شما باقی آیه را بخوانید تا معلوم
 شود که هیچکس نباید غیر خدا را ولی گیرد باقی آیه این
 است ولیا فاطر السموات والارض وهو یطعم ولا یطعم یعنی
 ولی کسی است که ایجادکننده آسمانها زمین باشد و طعام
 و رزق بسعد و طعام نخورد و این صفات منحصر بخدا است

و دیگری چنین صفت ندارد و چنین ولی خداست برای پیغمبر و برای دیگران پس آیه الله بر قعی صحیح معنی کرده و شما از عناد نمی فهمید .

و در ص ۲۰۶ میگوید مؤمنین جعل ولی میکنند چنانچه در آیه واجعل لنا من لدنک ولیا واجعل لنا من لدنک نصیرا و باین آیه و آیه انما ولیکم الله استدلال کرده که مؤمنین غیر خدا را نیز ولی دارند و جعل میکنند جواب این است که این آیات را قبول داریم اما بگوئید بینم جعل ولی تشریعی یا تکوینی آیا هر بشری میتواند جعل ولی-ی تکوینی کند ما میگوئیم جعل ولی تکوینی محال است و این حماقت است که کسی بگوید من برای خودم جعل خالق میکنم پس آقای نم باید اولاً برود عقلش را تقویت کند تا بفهمد، آیه الله بر قعی در تفسیر آیه انما ولیکم الله نوشته است که ولایت در این آیه بر مخاطبین موجودین است بدلیل کلمه کم و ولایت تکوینی بر معدومین است که از عدم ایجاد کند پس ولایت در آیه چون بر موجودین میباشد منحصر است بتشریعی زیرا موجودین را نمیتوان ایجاد کرد تا تکوین باشد و ولایت تکوینی تحصیل حاصل

و محال است .

درس ۲۰۷ برای ولایت تکوینی استدلال کرده
بولایت جد و پدر کسی نیست باین شیخ بگوید مگر ولایت
جد و پدر تکوینی است اگر چنین است پس تمام بنی آدم
ولایت تکوینی دارند و این اختصاص بامام و رسول ندارد
پس چرا اینهمه اوراق را سیاه کرده اید تا برای امام اختصاص
دهید ثانیاً ولایت پدر و جد تشریعی است که باید مطابق
شرع باشد و پدر حق ندارد گوش و چشم طفل خود را بکند
و یا دست او را قطع کند و معنی تشریعی همین است و
تکوین نیست ، آقای نم در اینجا جهل خود را آشکار کرده
یکزمانی آیه الله برقی از ایشان تعریف می کرد ما خیال
میکردیم مرد دانائی است بانوشتن کتاب اثبات ولایت هیچ
خود را باز کرده است .

درس ۲۰۸ گوید مراد از آیات مالکم من دون الله
من ولی ولا نصیر و آیه قل افاتخذتم من دونه اولیاء لایملکون
لانفسهم نفعا ولا ضررا و آیه افحسب الذین کفروا ان یتخذوا
عبادی من دونی اولیاء آنستکه برای شما ولی نیست بدون
جعل خدائی ، ما از ایشان می پرسیم شما که می فرمودی

قرآنرا تفسیر برأی نکنید پس جماعه بدون جعل خدائی را از کجا آوردی پس خواننده بداند که این سه آیه کافر خوانده هر کس غیر خدا را ولی تکوینی بداند .

در همان صفحه نقل کرده از تفسیر قمی که مراد در این آیه نفی ولایت جبت و طاغوتست میگوئیم خیلی خوب آیا تابعین جبت و طاغوت آنرا وای تکوینی میدانستند یا تشریعی اگر بگویند تکوینی میدانستند و خدا میخواهد نفی ولایت تکوینی از جبت و طاغوت کند پس آیه الله برقی که همین را میگوید که خدا نفی ولایت از غیر خودش کرده و اگر بگوید مقصود نفی ولایت تشریعی است از جبت و طاغوت و اثبات آنست برای انبیا و اوصیا باز هم تأیید آیه الله برقی است .

درس ۲۰۹ میگوید بدلیل آیه انما ولیکم الله اگر پیغمبر و امام را ولی بدانیم بقول این نویسنده مشرکیم جواب این است که خیر اگر امام و رسول را ولی تشریعی بدانیم شرک نخواهی بود و اگر ولی تکوینی بدانیم هم محال است و هم مشرک اگر غلط نگوئید کسی ایراد نمیکند در ص ۲۰۹ قیاس کرده ولایت را بمالکیت که خالق و مخلوق

هر دو مالکند پس هر دو ولیند جواب گوئیم آری خلق و
 مخلوق هر دو مالکند اما خالق مالک تکوینی است و لی
 مخلوق مالک تشریعی و قانونی است ولایت نیز همین طور
 زیرا مالکیت مخلوق در حال وجود مملوکست نه در حال
 عدم اما مالکیت تکوینی در دو حال عدم و وجود مملوکست
 درس ۲۱۰ میگوید بنا بر استدلال تأیید لاتخاذوا من دونی
 و کیلا پیغمبر وکیل مردم نیست و سایر مردم نباید غیر خدا
 را وکیل بگیرند پس اخبار وکالت و باب وکالت تماماً خلاف
 قرآن میشود جواب این است که ای بیچاره باب وکالت و
 اخبار وکالت را جمیع بوکالت قانونی و تشریعی است و وکالت
 در تکوینیات محال است نه وکیل نه موکل کسی نمیتواند
 تکوین کند تا بدیگری وکالت دهد اگر شما جهال سخن
 علامه برفعی را نمی فهمید سخن ایشان مخالف قرآن نمیشود
 بلی سخن نم مخالف قرآن است .

درس ۲۱۲ قیاس کرده وکالت انبیا و امام را بوکالت
 ملائکه در حالیکه قیاس باطل است و ملائکه مقهورند و
 مسخر ، اما رسول و امام چنین نیست و وکالت تسخیری
 غیر از وکالت اختیاریست از آنچه ذکر شد دانستیم که آقای

نم مطلب درسی از ولایترا نفهمیده و خود ندانسته اشکال کرده بآیات .

جواب اعتراضات نم بروایات

درس ۲۱۷ بهولایعلم الغیب الالهو اشکال کرده از بیان ما در علم غیب جواب او روشن است .

درس ۲۱۹ - اقرار کرده که خلق حضرت عیسی مانند خالقیت خدا نیست بلکه از گل است ، بایدد بایشان گفت درس ۷۸ چرا ضد آنرا نوشته‌ای .

درس ۲۲۱ تا ۲۲۳ بجمله لایدبر الامر الالهو اشکال کرده و میگوید بشر هم مدبر امور است و قیاس کرده بملائکه، جواب این است که فعل ملائکه منتسب بخدا است چون مقهور و مسخرند اما فعل رسول و امام، فعل خدا نیست مگر در معجزات ، ثانیاً تدبیر امور تکوینی منحصر است بخدا و ملائکه و مدیریت بشر قانونی و تشریعی است درس ۲۲۴ میگوید مقصود از لایحیی الموت- ی نفی احیای استقلالی است میگوئیم شما استقلالی را از کجای این دعا در آوردید از این عبارت استقلالی و غیر آن در نمی‌آید .

درس ۲۲۷ میگوید دعای حضرت سجاد در روز

دوشنبه سندش ضعیف است باید گفت چگونه هر چه عیاشی
وصفار و قمی گفته‌اند سندش قویست اما اگر امام چهارم
بگوید ضعیف است وای از تعصب آیه الله بر قمی خواسته
ایشان را بی‌بهرت بکشاند ایشان بزور می‌خواهند بدوزخ بروند
و حاضرند برای اثبات شریک و شرک بخدا کلام امام خود
را رد کنند .

خدا در سوره غافر آیه ۱۲ فرموده اذا دعی الله وحده
کفرتم وان یشرک به تؤمنوا فالحکم لله العلی الکبیر یعنی
چون خدا را بتنهائی بخوانی فقط بگوئی یا الله بگو کافر
میشوند و اگر شرک بخدا آورده شود ایمان می‌آورند پس
حکم باخدای برتر بزرگتر است که در قیامت حکم کند
بین نویسنده درسی از ولایت و مخالفین ایشان از ص ۲۲۶
تا ص ۲۲۹ سعی کرده ناثبات کند که امام و رسول خالق و رزاقند
باید گفت خوشاملت ما که چنین نویسندگانی دارند و عجب
اینست که بعد ص ۲۳۰ قول خود را رد کرده و گوید رسول
خدا فرمود بسبب و وسیله یعنی بیرکت ما خدا روزی میدهد
متوجه نشده که پاسخ قبل تنافی دارد و کلمه بنا بنابر امارت
کرده و نمیداند که بنا یعنی بیرکت ما خدا فاعل آن

کارها است نه خود ما .

درص ۲۳۱ روایت صدوق از امام ششم که فرموده
لا يكون الشيئي لامن شيئي ولا ينقل الشيئي من جوهر رته
الى جوهر آخر الا الله ولا ينقل الشيئي من الوجود الى العدم
الا الله را ضعیف السند شمرده واقعاً دقت فرمائید چون این
روایت صریح در توحید و نفی شریک از خدا است در تکوین
که میفرماید مکنون و موجد چیزی از نیستی نیست جز خدا
و تغییر جوهر نمیدهد جز خدا و وجود را معدوم نمیکرداند
جز خدا و چون این روایت باطل میکند ولایت تکوینی را
باین جهت رد میکند اما هر کجا بوی شرك و غلو میدهد
تجلیل میکند مثلاً از جابر بن یزید غالی و مؤلف بصائر
الدرجات که مرد ساده روی گر بوده و هر روایتی را بدون
تأمل جمع کرده چقدر تعریف میکند وثقه جلیل میگوید
و از این روایت که توحید خالص را بیان کرده اعراض دارد
و تجلیلی از راوی آن که شیخ صدوق است نمی‌گند چرا
زیرا روایت توحیدی بمشام شرك خوش نمی‌آید
حقیقت این است که فهمیده این روایت تمام بافته‌های او را
باطل میکند .

درص ۲۳۲ میگوید معنی لا ینقل الشیء من جوهر یتہ
 الی جوهر آخر این است که چیز را از حقیقت آن بحقیقت
 دیگری نقل ندهد جز خدا باید گفت مقصود آیه الله برقی
 نیز همین است پس آنروایاتی که شما نقل کردید که امام
 سنگ را طلا کرد و پرده را شیر درنده کرد منافات با این
 فرمایش امام دارد و تغییر دادن حقیقت منحصر ا کار خدا است
 و بکسی تفویض نکرده پس شما باید اقرار کنی از این روایت
 و صد آیه قرآن استفاده میشود که تغییر جواهر و معجزات
 کار خدا است ولی امام و رسول دعا میکنند و خدا ایجاد
 معجزه و یا تغییر جواهر میدهد ، بجملة ولا ینقل الشیء
 من الوجود الی العدم اشکال کرده که شبیه بکلمات فلاسفه
 است چون نتوانسته ایرادی کند این سخن را از عناد گفته
 و معلوم میشود از اقوال فلاسفه بی اطلاع است زیرا فلاسفه
 نقل وجود بعدم و اعاده معدوم و ایجاد از عدم را قبول ندارند
 پس این کلام امام ضد فلاسفه است نه شبیه بسخن ایشان.
 آقای نم این کلام را درباره خدا قبول ندارد ، اما
 چون میخواهد امام را بالا برد ، در همان صفحه میگوید
 اگر مراد موجود باشد ممکن است مثل انسان بقدرتی که

خدا باوداده موجود را فانی کند ، ما میگوئیم چگونه انسان بقدرت خدا میتواند چیز را فانی کند اما خدا نمیتواند اف بر این فهم اذا دعی الله وحده کفرتم وان یشرک به تؤمنوا و از ص ۲۳۲ تا ص ۲۳۶ بخود پیچیده که روایاتی که در کفر غلاة است چه بکنند زیرا با عقائد او نمی سازد گاهی تقلید از همدانی کرده و گاهی نقل قول مجلسی و گاهی از دیگری و خود نفهمیده که عقائد تقلیدی نیست و کسی که در عقائد مقلد غیر است نباید کتاب بنویسد و آبروی خود را ببرد خوب بود اقلا میرفت کتاب لغت نگاه میکرد تا معنی غلو را بداند غلو یعنی تجاوز پس هر کس امام را از وظائفی که قرآن و بانهج البلاغه برای امام معین کرده تجاوز دهد غلو کرده خود امیر المؤمنین علیه السلام وظائف و مناصب و کار امام را معین کرده هر کس بر آن بیفزاید غالی است ما در اینجا کلام امام را میآوریم تا آقایان نم و مسح بخوانند و بروند از غلو خود توبه نمایند .

در خطبة ۱۰۴ میفرماید یرید ان یلصق ما لایلتصق و یقرب ما لایتقارب تا آنکه میفرماید انه لیس علی الامام الا ما حمل من امر ربه ، الابلاغ فی الموعظة والاجتهاد فی

النصيحة والاحياء للسنه و اقامة الحدود على مستحقيها
 واسدار السهمان على اهلها، يعنى كسيكه نادانست ميخواهد
 آنچه نمي چسبد بچسباند (بدین و یا بامام) و آنچه نزديك
 نيست نزديك كند تا آنچه كه فرمود بتحقيق كه نيست بر
 امام مكر قيام با آنچه پروردگارش باو امر کرده و برعهده او
 گذاشته (و آن پنج چيز است) ابلاغ موعظه و كوشش
 نمودن درپند و نصيحت و احياي سنت و روش رسول خدا (ص)
 و اجراي حدود بر مستحقين آن و سهام بيت المال را باهانش
 رسانيدن (انتهی) بايد باین آقایان گفت اگر شما شيعه هستيد
 كه امام شما چنين ميگويد پس شما چرا از خود بافته ايد
 و درص ۵۲ گفته اى اقتدار ائمه از تمام انبيا و مرسلين بيشتر
 است و درص ۲۷۵ گفته اى ائمه افضل از پيغمبرانند و درص
 ۵۳ برخلاف اينها گفته اى امام افضل اوصياء است و درص
 ۲۴۱ ضد همه اينها ميگوئي كسيكه براي ائمه هدى مقام
 نبوت ادعا كند اهل غلو و نجس است پس معلوم ميشود يا
 عقيده شما متلونست يا اصلا عقيده اى ندارى .

در ص ۲۵۴ تصديق کرده كه طبق دعاى عرفه بامام
 حسين (ع) امور خودش حتى اختيار انتقال بدنيا و اگذار

نشده ولی باز دبه آورده و طفره زده و گوید این منافات ندارد
 با مقامات کامله که خدا بعضی افراد داده ما میگوئیم بحث
 در مقامات نبود بحث در این بود که امور تکوینی بامام حسین
 واگذار نشده باقرار خود حضرت اگر شما عناد ندارید قبول
 کنید ، درس ۲۵۵ میگوید با اینکه بندگان خاص (یعنی
 ائمه) عالم بتمام مقدرات خود و دیگران هستند و میتوانند
 رفع آن نمایند از مقدرات فرار نمیکنند و از خدا تغییر
 مقدرات را میخواهند ما جواب میدهیم پس فائده علم و
 قدرت ایشان بمقدرات چیست مثلا اگر امام زیر دیواری
 شکسته نشسته و دیوار میخواهد بر سر او خراب شود و امام
 هم میداند الآن دیوار خراب میشود بر نمیخیزد و از سقوط
 دیوار نمیگریزد و همانجا می نشیند تا دیوار بر سر او فرود
 آید آیا چنین امامی عاقل است یا خیر آیا پیروی عقل
 بر امام (ع) لازم است یا خیر ما نمیدانیم مقصود نم از این
 هذیانات چیست و باز در همان صفحه قبول کرده که رسول و
 امام میگویند لاحول و لا قوه الا بالله و بحول الله و قوته اقوم
 واقعد ولی از قبول اینکه همه مردم باید چنین بگویند
 و حول قوه خود را از خدا بخواهند نه از رسول و امام

خودداری کرده و میگوید نزد کسانی که بمعارف قرآن و عترت آشنا هستند واضح است که خدا افراد را برگزیده و همه خلافت را مسخرایشان کرده حال ما از این آقای نم میپرسیم این خلیف باید بحول الله بگویند یا بحول الائمه و قوتهم اینجا که رسیده طفره می رود باید گفت اگر شما بمعارف قرآن آشنا بودید اقرار می کردید که همه باید بحول الله و قوته بگویند و بحول الامام و قوه الامام اقوم کفر و شرکست یاك آخوند قوچانی مشرکی میگفت بحول الامام حمام میروم.

درس ۲۵۷ میگوید همانطوریکه ما در خیال خود هر چه بخواهیم ایجاد میکنیم رسول و امام هر چه بخواهند در عالم محسوسات و خارج ایجاد میشود در اینجا وارد معقولات شده و خرابتر کرده ما میگوئیم امام ایجاد میکند در خارج از عدم یا از مواد قبلی اگر بگوید از عدم میگوئیم شما در ص ۲۳۱ و ۲۴۸ تصدیق کردی که کسی از عدم نمیتواند ایجاد کند جز خدا چگونه اینجا از قول خود برگشتی و اگر بگوید از مواد قبلی میگوئیم این تکوین نیست و صنعت است پس ولایت تکوینی ندارد.

در ص ۲۶۲ اشکال کرده که اخبار نفی تفویض خلق
ورزق پنج عدد بیشتر نیست ولی خودش درص ۲۵۸ و ۲۵۹
سی و یک عدد نقل کرده شمارا بخدا لجاج و عناد را بنگرید
درص ۲۶۲ معجزات را دو قسم کرده میگوید یکقسم این
بود که از خدا میخواستند و خدا ایجاد میکرد و قسم دوم
این بود که بدون دعا خودشان بقدرت خدا دادی ایجاد
میکردند ما میگوئیم شما برخلاف قرآن و برخلاف قول
امام خود اجتهاد کرده‌ای و این اجتهاد مقابل نص باطل است
زیرا قرآن در صد آیه و امام رضا علیه السلام درص ۲۴۷
بچار هفتم میفرماید معجزات کار امام نبود بلکه کار خدا بود
درص ۲۶۵ میگوید چون بصریح قرآن و روایات صحیحیه
نسبت خلق بعیسی و ملائکه صحیح باشد این موضوع نسبت
بملك و بشر فرق ندارد اگرچه در نظر اشخاص دور از حقائق
فریاد و اکفرا بلند میشود جواب این است که نسبت خلق
بعیسی خلق من شیئی است نه خلق از عدم و این خلقی است
که منحصر بخدا است و اما ملائکه را بابشر نمیتوان قیاس
کرد زیرا ملك مسخر و مقهور پروردگار است و خلق ایشان

خلق خدا است بخلاف بشر که فاعل مختار است و خلق او
خلق خدا نیست و اگر نسبت خلق بپسر بدهیم موجب شرك
و کفر است و اگر شما نمی فهمید ربطی بواقع ندارد .

درس ۲۶۹ برای این که ثابت کند روح پیغمبر و امام متحیز
و دارای مکان نیست و در آن واحد همه جا هست دلیل آورده
که چون مخزن اسرار و علوم پروردگارند هر جا بخواهند
سیر میکنند ، خواننده عزیز تو را بخدا خوب دقت کن
کسی که این قدر عوام است که نمیدانند سیر کردن روح دلیل
بر تحیز اوست زیرا چون همه جا نیست سیر میکند و میرود
و چون در جایی نبود میرود و اگر همه جا بود دیگر رفتن
نمیخواست و این دلیل بر صحت کلام آیه الله بر قعی است
ولی این آخوند نویسنده نفهمیده .

درس ۲۷۱ میگوید باب الله و سبیل الله ائمه میباشند
و هر کس هر چه میخواهد از این راه و از این باب بیاید، باید
گفت مگر خدا امیر و وزیر است که باب و بواب داشته باشد
ثانیاً این سخن شما محدود کردن قدرت حق است و مدرکی
ندارد و در همان صفحه میگوید عبدالله کاهلی دعائی خواند
و از شر شیر نجات یافت یعنی از خدا خواست و خدا او را

اجابت کرد و چون نزد امام رفت قضیه را نقل کرد امام فرمود «انا والله صرفته عنكما» یعنی من شر شیر را از شما دفع کردم شمارا بخدا قسم کسی نیست باین شیعه دو آتشه بگوید راوی از خدا خواسته و خدا دعای او را مستجاب کرده پس از آن امام گفته من شیر را برگرداندم مگر امام خدا بود باضافه امام چرا قسم میخورد .

درس ۲۷۲ میگوید چون شیطان میخواست توحید بخرج دهد ملعون و مطرود شد یعنی مردم باید مشرک شوند تا مقرب درگاه خدا باشند جواب ایشان این است که خدا فرمود شیطان تکبر کرد (ابی واستکبر وکان من الکافرین) و نه فرموده کان من الموحدین درس ۲۷۳ مینویسد ائمه فرموده اند ما را مخلوق بدانید و هر چه میخواهید بگوئید آقای نم اینجا مطلب را دلخواهی کرده که هر کس هر چه میخواهد بگوید و بی بندوباری و غلو و دروغهای مداحان و غلاة و شیخیه را تجویز کرده اما غلاة هر چه میخواهند بگویند فقط آیه الله بر قعی چیزی نگوید مبادا مردم بیدار شوند ما میپرسیم مگر آیه الله بر قعی ائمه را مخلوق نمیداند البته میداند پس ایشان هم هر چه خواسته گفته شما چرا

اشکال میکنید درص ۲۷۸ چهل خود را ظاهر کرده و میگوید
 امام واحد که دارای مکانست چه اشکالی دارد لامکان شود و
 چندین مکان در آن واحد باشد جواب آنست که چون عقل
 نشد محالات عقلیه تجویز میشود و باز میگوید این که میگویند
 حضرت امیر در یک شب در چهل مکان بوده تا صبح پس اگر
 حدیثی نباشد یعنی دروغ باشد نکذیب آن جایز نیست ما
 میگوئیم کسی که این قدر عناد دارد که دروغ محالی را تجویز
 میکند بحث با او نتیجه ندارد کسی که خود اقرار کرده
 تشبیه خالق بمخلوق جائز نیست و کفر است با این حال برای
 اثبات خرافات خود که علی (ع) میتواند هزار علی مانند خود
 خلق کند و بهر صورتی در آید .

درص ۳۰۲ خدا را تشبیه کرده بکارخانه برق که کمتری
 با او متصل کنند و از آن کمتر صدها لامپ در یک زمان روشن
 کنند و میگوید علی (ع) مانند کمتریست که میتواند صدها
 لامپ را مانند خودش روشن کند جواب او این است که اولاً
 کمتر لامپها را روشن نمیکند ثانیاً لامپها مانند کمتری نیستند
 و کمتر خودش لامپها را ایجاد نمیکند ثالثاً کارخانه برق
 محدود و دور است اما خدا نه محدود است و نه دور (رابعاً)

خدا فصل و وصل ندارد (خامساً) کارخانه برق و کنتر و لامپ هر سه ممکن الوجودند و از جنس ممکن میباشند اما خدا و خلق از یک جنس نیستند و این سخن شما از هر کفری و شرکی بدتر است که خدا را قیاس بخلق کرده اید کسیکه خدا را شناخته حق ندارد برای امام کتاب نویسی کند و امام او راضی نیست .

درس ۳۰۸ در جواب اینکه اگر رسول و امام بر هر چیزی ولایت دارند چرا دفع شر از خود نکرده میگوید خدا که قادر و توانا است چرا دفع شر از خود نکرده باید گفت ای بی شعور بخدا شری نمیرسد تا از خود دفع کند و خدا مکلف باجتناب شر نیست اما رسول و امام مکلفند بدفع شر ، بلی خدا دافع الشر است که شر را از مخلوق دفع میکنند اگر بخواهد .

در ص ۳۱۰ گوید لازمه استدلال بکلمه اغفر لمن لا یملک الا الدعاء این است که بگویند پیغمبر و امام هیچ چیز از مال دنیا را مالک نبودند جواب بلی امام و رسول چیزی را مالک تکوینی نبودند و اگر مالک چیزی شدند بملک قانونی و تشریعی است و امام و رسول چیزی از ملک خود از عدم

وجود نیاوردند یعنی مکنون نشده‌اند .

درس ۳۱۵ گوید آیا خدا برای ضبط اعمال بندگان کافی است یا خیر اگر کافی است پس مأموریت ملك برای ضبط اعمال لغو و بیهوده است جواب گوئیم بلی خدا کافی است ولی چون ابی الله ان یجری الامور الی اسبابها ملائکه ضبط اعمال اسبابند ولی برای شما نتیجه ندارد زیرا شما میخواهید بگوئید امام و رسول نیز سرپرست و اسباب باشند برای سرپرستی جهان اما نمیدانید رسول و امام فاعل بالاراده و الاختیارند و مانند اسباب نمیشوند پس شما اگر دلیلی دارید بیاورید و اگر نه بروید توبه کنید .

درس ۳۱۹ در جواب سؤال اینکه یا ابا الفضل یا موسی بن جعفر حاجت مرا بدهید جائز است یا خیر تا ده صفحه بهم بافته که بلی خواندن یا ابا الفضل حاجت مرا بده جائز است و میگوید همانطوریکه برادران دینی قضا و حوائج خود را از یکدیگر میخواهند و همدیگر را میخواهند و قضا و حوائج میکنند پس قاضی الحاجات بودن ابا الفضل و حاجت خواستن از او جائز است بر نویسنده لازم شد این مسئله را توضیح دهم تا مردم بدانند آقای نم مسلمان است

یا غیر مسلمان پس میگوئیم ، دعا عبادتست و این عبادت منحصر بخدا است اگر کسی بقرآن اعتقاد دارد صدآیه در قرآنست که غیر خدا را میخوانید از آن جمله در سوره جن آیه ۲۰ قل انما ادعوا ربی ولا اشرك به احدا یعنی بگو ای رسول ما که فقط پروردگار مرا میخوانم و احدی را شریک او قرار نمی‌دهم و در آیه ۱۸ فرموده فلا تدعوا مع الله احدا یعنی پس نخوانید با خدا احدی را و در سوره اعراف آیه ۱۹۴ فرموده ان الذین تدعون من دون الله عباد امثالکم فادعوه فلیستجیبوا لکم ان کنتم صادقین یعنی بتحقیق آن کسانی که شما میخوانید غیر از خدا بندگانمانند شما نیستند پس بخوانیدشان تا اجابت کنند اگر راست میگویند یعنی هر قدر بخوانید جوابی نشنوید و معلوم است که مقصود از عباد امثالکم همان انبیا و بزرگانند نه بتها زیرا بت عباد امثالکم نیست .

در سوره فاطر آیه ۱۳ فرموده والذین تدعون من دونه ما یملکون من قطمیر ان تدعوه فلیسمعوا دعائکم ولو سمعوا ما یتجابوا لکم و یوم القیامة یکفرون بشرکم یعنی و آن کسانی که میخوانید غیر از خدا یقیناً مالت

پوست حصه خرمائی نیستند اگر بخوانید شان نمی شنوند
 و اگر بشنوند اجابت نکنند و روز قیامت بشرک شما اعتراض
 و انکار کنند و معلوم است آنانکه روز قیامت باین مردم میگویند
 چرا ما را خواندید مگر ندیدید ما همه خدا را میخواندیم
 اولیاء خدایند پس روز قیامت بتی نیست و بت تکلم نمی کند .
 در سورة احقاف آیه ۵ فرموده و من اضل ممن یدعوا
 من دون الله من لایستجیب له الی یوم القیامة وهم عن دعائهم
 غافلون یعنی و کیست گمراه تر از کسیکه غیر خدا را بخواند
 کسیرا بخواند که تا قیامت جواب او را نمیدهد و از خواندن
 ایشان غافل است و آیات دیگر و چون دعا یکی از عبادات
 مهمه است و رسول خدا (ص) فرموده الدعاء مع العباده یعنی
 دعا مغز و حقیقت عبادتست و نیز رسول خدا فرموده افضل
 عبادة امتی بعد قرائة القرآن الدعاء ثم قرء ادعونی استجب
 لکم ان الذین یتکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین
 الانری ان الدعاء هو العبادة یعنی فرمود رسول خدا بهترین
 عبادت امتم بعد از قرائت قرآن دعا میباشد سپس قرائت
 نمود آیه ای که خدا فرموده مرا بخوانید تا اجابت کنم
 برای شما بدرستی که تکبر کنندگان از بندگی من بهمین

زودی با کمال ذلت وارد دوزخ شوند سپس فرمود آیا نمی بینی خدا در این آیه دعا را عبادت شمرده ، بنابراین چون دعا عبادتست و عبادت برای غیر خدا جائز نیست در قرآن، خواندن غیر خدا و عبادت غیر خدا را شرک شمرده مانند آیات فوق و آیه و لا یشرک بعبادة ربہ احدی یعنی احدی را در عبادت خدا شریک مگردان بنابراین خواندن رسول و امام (ع) و یا سایر بندگان مقرب خدا جائز نیست و اما جواب اشکالات .

مخاطبات عرفیه غیر از عبادات شرعیه است
 آقای نم میگوید اگر بمسلمانی بگوئی حاجت مرا بر آور و او حاجت شما را بر آورد کار خوبی کرده و قاضی حوائج شما شده و شرک نیست جواب این است که مخاطبات عرفیه که مخاطب حاضر است و خواندن مخاطب عرفی عبادت نیست مثلاً بدکتر یهودی میگوئیم فلان دوا رایاور ببقال بگوئیم پنیر بده بنانوا میگوئیم نان بده بیدر میگوئیم کفش و کلاه بده و بشرو تمند میگوئیم احتیاج ما را رفع کن و این خواندن و خطابها عبادت نیست و دستور شرع نمیخواهد . اما دعائیکه باید بدستور شرع باشد

خواندن خدا است زیرا غیر خدا حاضر و ناظر فی کل مکان نیست باضافه قیاس در مذهب شیعه باطل است و چگونگی این آقایان با قیاس خطابات عرفی بدعاهای شرعی مردم را بشرك کشانیده و غیر خدا را میخوانند.

ممکن است کسی بگوید ما انبیا و اوصیا را وسیله قرار میدهیم جواب این است که خدا برای دعا کسی را وسیله قرار نداده و فرموده خود مرا بخوانید «ادعونی استجب لکم و جای دیگر فرموده واسئلوا الله من فضله و فرموده وسیله را بخوانید و هیچ پیغمبر و امامی نگفته ای مردم مرا بخوانید اگر بگوئید پس آیه وابتغوا الیه الوسيله چیست جواب گوئیم این آیه میفرماید بسوی خدا وسیله بجوئید و این آیه خطاب بر رسول خدا و سایر مؤمنین است باید دید خود پیغمبر و امیر المؤمنین (ع) درباره وسیله چه فرموده اند رسول خدا فرموده «الهی ایمانی الیک و سیلتی الیک و یا فرموده و بدعائك توسلی یعنی خدایا وسیله و توسل من دعا و ایمان من است و در نهج البلاغه خطبه ۱۰۹ فرموده ان افضل ما يتوسل به المتوسلون الايمان بالله تا آخر یعنی بهترین چیزیکه بآن توسل میجویند متوسلون ایمان بخدا است

بنابراین وسیله‌ای بسوی خدا ایمان و عبادت و دعا و تقوی است
 بعضی میگویند ما رو سیاهیم چگونہ خدا را بخوانیم جواب این
 است کہ خدا فرموده ایر و سیاهان خود مرا بخوانید لطف و
 مرحمت و مہربانی او بیشتر از ہر کسی است قرآن سورہ بقرہ آیہ
 ۱۸۶ «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ» یعنی ہر وقت
 سؤال کردند بندگان من از من پس بدرستی کہ من نزدیکم
 و اجابت میکنم و در جای دیگر فرموده خدا از رگہ گردن
 بہمہ نزدیکتر است «هُوَ قَرَبُ إِلَيْكُمْ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ» خدا
 از دل ہمہ باخبر و آگاہ است و دور نیست کہ کسی صدای
 بندہ را باو برساند اگر کسی مطیع قرآن است قرآن
 چنین فرموده و این کمال بدبختی و کفر است کہ بقول
 خدا اعتنا نکند .

مثل و تشبیہ غلط موجب شر گشت

بعضی ہا میگویند ہمہاں بطور کہ دست ما بسلطان نمیرسد ناچاریم
 نزد امیر و وزیر برویم و خدا را تشبیہ بسلطان کردہ اند جواب
 این است کہ این مثل سخن عوامانہ است زیرا سلطان از شما دور
 است و سلطان صدای شما را نمیشنود و از دل شما آگاہ نیست
 اما خدا حاضر و ناظر و شنوا و آگاہ است ثانیاً اگر سلطان

بشما بگوید هر وقت مرا بخوانی من حاضرم مستقیماً با
 خودم سخن بگو باز شما میگوئی نه حاضر نیستی میخواهم
 بوزیرت بگویم بهر حال عده‌ای زیاد از روحانی نمایان
 مردم را بشرك کشانیده‌اند ما از ایشان میپرسیم شما اگر
 امام را قبول دارید خود امام چهارم در دعای ابو حمزه
 میگوید الحمد لله الذی لا ادعو غیره ولو دعوت غیره لم يستجب
 دعائی یعنی ستایش من خدائی را که نمیخوانم غیر او را
 و اگر غیر او را بخوانم اجابت نکند و جواب ندهد مرا
 و در همان دعا میگوید و بدعائك توسلی و امیر المؤمنین
 در دعای کمیل عرض میکند الاهی بر بوبیتک توسلی اما
 یکعده از همه جا بیخبر دعای توسلی بی سند بی مدرك
 جعل کرده اند شما را بخدا دقت کنید حسن مثله جمکرانی
 حقه باز دکاندار مسجدی ساخته در حکمران قم و دعائی
 برای آن جعل کرده که یا محمد و یا علی و یا علی و یا محمد
 اکفیان و انصرانی و احفظانی و آیندگان بعدی فکر نکردند
 که حسن مثله کیست و این دعا چیست آیا قرآن نفرموده
 الیس الله بکاف عبده و ما النصر الا من عند الله و ما جعلناک علیهم
 حفیظاً باضافه غیر خدا همه جا حاضر نیست تا او را بخوانیم اگر

امام زمان همه جا حاضر است پس چرا در دعا میخوانید
 اللهم بلغه مناتحیه وسلاماً یعنی خدایا تحیت و سلام ما را
 باو برسان و میگوئید شبهای جمعه نامه اعمال ما را خدمت
 امام زمان میبرند اگر همه جا حاضر است دیگر سلام ما
 را برسان و یا نامه اعمال را میبرند نمیخواهد خود حاضر
 است سلام را میشوند و نامه را می بینند .

رسول خدا چون از مکه فرار کرد رفت مدینه دیگر
 مکه نبود حضرت امیر (ع) اگر همه جا بود چگونه او را در
 مسجد کوفه شهید کردند اگر شما باعیالت شوخی کنی تمام
 انبیا و اوصیا حاضرند اگر امام همه جا حاضر و ناظر است
 پس لابد با زنان مردم محرمست اگر محرمست پس چرا
 زن برای خود عقد میکردند تا حلال شود اگر همه انبیا
 حاضر و ناظرند پس خدا ستار العیوب نیست باضافه محال
 است جسم و یاروح واحد در دو مکان حاضر باشد در آن واحد
 اگر امام حسین (ع) همه جا حاضر است پس چرا فطرس
 ملك سلام شیعیان را باو میرساند ، اگر پیغمبر همه جا حاضر
 است پس چرا خود فرموده سلام امت مرا ملائکه بمن
 میرساند و اینجا فرمود خواندن و دعای امت را بمن

میرسانند . در جلد دوم وسائل ص ۳۷۹ باب زیارة النبی من بعید
مراجعة فرمائید رسول خدا میفرماید من از دور نمیشنوم
ملائکه فقط سلام را بمن میرسانند .

مختصر اینکه بین خالق و مخلوق در دعا واسطه نیست
که صدای بشر را بخدا برساند اما چه باید کرد مردم عقل
خود را گریه داده اند بیکعده شیاد و بیدین نه گوش بسخن
خدا میدهند و نه بامام ، امیر المؤمنین در مقام اظهار درددل
باصحاب خود نوشت «منیت باطوع الناس عایشه بنت ابیبکر
و باشجع الناس الزبیر و با خصم الناس طلحه» یعنی من مبتلا
شده ام بسه کس که این سه مانع پیشرفت کار و باعث بدبینی
مردم بمن شده اند و آن سه کس یکی عایشه بنت ابیبکر
عیال رسول خدا دوم شجاعترین مردم زبیر سوم دشمنترین
مردم طلحه .

در زمان ما اسلام مبتلا شده بسه کس که موجب
واژگونی اسلامند ، اول بعضی از مراجع خرافاتی فلسفی مسلك
چون نفوذ کلمه دارند مانع حقائق قرآنند دوم گویندگان
بی باک دکاندار سوم عوام خرافاتی پولدار از قرآن بی خبر
ابزار دست پس هر کس بخواهد حقائق را بیان کند این سه

دسته با اتفاق یکدیگر مانع نشر حقایقند .

در زمان ما شریح فتوائی بر ضد قرآن و مخالف صد آیه قرآن داده و توجه های او نیز با او هم صدا شده و میخواهند حق را پیوشانند نه برای بحث حاضرند نه دلیل دارند و نه از لج بازی دست برمیدارند .

شیعه نباید بدتر از مجوس باشد

در اثر نشر کتب و تبلیغ این غالیان ، عوام ما شفای مریض را از امام و امامزاده میداند ، با اینکه رسول خدا و ائمه هدی فرموده اند لا یشفی المرضی الا هو و قرآن میگوید و اذا مرضت فهو یشفین یعنی من که پیغمبرم هرگاه مریض شوم خدا مرا شفا میدهد ، عقیده عوام این است که در مشهد اگر کسی زیر ماشین رود یا بمیرد یا غرق شود یا بیمار گردد مستقیماً و بلا واسطه از تقدیر خدا است و اگر از صد نفر بیمار یکی خوب شود امام شفا داده و باقی که مردند خدا میرانده در این صورت باید گفت صد رحمت بمجوس که خیرات را از یزدان و شرور را از اهریمن میدانستند ولی این شیعیان شرور و هرك و بیمار را از خدا، ولی خیر و شفا را از امام میدانند .

ان هو الا سفاهة و کفر، معلوم میشود امام مهر بانتر
 از خدای ایشان است بنابراین بر شیعیان خواندن کتب
 آخوندهای غالی حرام و زیر منبر ایشان نشستن و گوش
 دادن حرامست بحکم عقل و شرع این منبرها که بیک سید
 مجتهد عادل مبارزی مانند علامه برقی جسارت و بدگوئی
 و افترا میزنند مانند همان مجتهدان و منبر یابند که هزار
 ماه در تمام ممالك اسلامی بجوش امیر المؤمنین (ع) بدگوئی
 و سب میکردند، شاعر گوید :

آنکه همکار است با شمر و سنان

روضه خانست روضه خانست روضه خان

کتاب آقای نم هزاران اشکال دینی و عقلی دارد که
 حوصله بیان آن نیست شاعر در شأن مانند او گوید
 درس خواند و کفر و شرکش کم نشد

شیخ گشت و مسلم و آدم نشد

و اما کتاب حمایت از حریم شیعه

که باید نام آنرا حمایت از حریم خرافات گذاشت،
 بطلان بسیاری از مطالب آن قبلا بیان شد و باز از باب نمونه
 میگوئیم در ص ۹۲ میگوید امام متصدی امر خدا است باید

از ایشان پرسید امر خدا چیست چرا قرآن و رسول خدا خودشان نگفتند که ما متصدی امر خدا هستیم بلکه رسول خدا و امام دردعای یستشیر و دعا‌های دیگر میگویند الهی انت العالم وانا الجاهل آیا ممکن است جاهل متصدی امور عالمی باشد ثانیاً امر خدا همان فعل خدا است و اراده او عین مراد است چنانچه حضرت امیر در نهج البلاغه فرموده و بین اراده و مراد در تکوینیات فاصله‌ای نیست .

درس ۹۲ مینویسد حقیقت ولایت قابل درك نیست و بحر العلوم قزوینی چنین و چنان گفته ، باید گفت پس چیزی را که خودتان درك نکرده‌اید حق ندارید درباره آن قضاوت کنید و شما که خود مقلد غیرید با مجتهدی حق ایراد ندارید ثانیاً خدا تکلیف ما لا یطاق نفرموده و چیزی که قابل درك نیست از بنده نخواسته پس شما از جان ملت چه می‌خواهید درس ۱۲ و ۹۵ و صفحات دیگر مکرر میگوید چرا شیعه را مشرك خوانده و مشرك معرفی کرده جواب این است که در کتاب درسی از ولایت نامی از شیعه برده نشده و غلاة و شیخیه را مشرك دانسته چرا تهمت میزنید آیا تهمت و افترا را حرام نمیدانید .

آية الله بر قعی خود ازمفاخر شیعه است منتهی فعلا
شمارا تحریک کرده اند کور کورانه بیدگوئی پرداخته اید
ومن حیث لایشعرا مشرک شده اید .

درس ۹۷ میگوید اینان که عقیده بولایت تکوینی
وتصرفات معصومین در امور جهان ندارند لازمست که بوسیله
مراجعة بقرآن و اخبار از جان و دل بپذیرند ، باید گفت
شما خودتان چرا مراجعه نکرده کتاب نوشته اید و اینهمه
ضد قرآن و عقل گفته اید و تصرفات معصومین چه ربطی
بتکوین دارد شما فرق بین تکوین و تصرف نگذاشته اید .

درس ۹۷ میگوید فهم مقام سلطنت رسول و امام
صعب و دشوار است میگوئیم شما در صفحه ۹۲ گفتید قابل
درک نیست در اینجا میگوئید دشوار است مگر شما حافظه
ندارید خیلی خوب دشوار است خدا در قرآن فرموده در
دین زحمت و دشواری نیست و خدا نخواست و فرموده
ولا یرید بکم العسر و ما جعل علیکم فی الدین من حرج
یعنی خدا چیز سخت و دشوار از شما نخواست جائیکه خدا
نخواست شما چه میخواهید ، شاه بخشیده شیخ علی خان
نمی بخشد .

در ص ۹۷ نقل کرده از امام پنجم که فرموده حدیث ما صعب و مشکل است و جز ملك مقرب و نبی مرسل و بنده ممتحن کسی بآن ایمان نمیآورد باید گفت معلوم میشود شما خود را ملك مقرب و نبی مرسل و یا مؤمن ممتحن میدانید و اگر نه پس شما هم ایمان نیاوردهاید ما میگوئیم شما اول بخودتان و باقای نم بگوئید اولاً خدا فرموده و لقد یسرنا القرآن یعنی قرآنرا ما آسان و روشن نمودیم پس چرا میگوئید قرآنرا کسی نمی فهمد اگر قرآن آسانرا کسی نفهمد حدیث مشکل را بطریق اولی نخواهد فهمید پس چگونه قرآن را رها کردهاید و باخبار صعب ضد قرآن چسبیدهاید و شما اگر راست میگوئید يك آیه بیاورید که صریحاً فرموده باشد پیغمبر و یا امام مکون جهانست .

در ص ۹۹ تعریف کرده از مقتصدین و گوید آنان ما شیعیانیم که بدو نوع حکومت تشریعی و تکوینی برای پیغمبر و امام قائلیم در جواب ایشان گوئیم شیعه کسی است که قرآن و نهج البلاغه را قبول داشته باشد و بکنوع حکومت که خودشان گفتهاند بپذیرد و ما شمارا شیعه نمیدانیم بلکه شما را مخالف امامتان میدانیم اگرچه از خود بسیار تمجید

گرمایند «تذکرة المرء لنفسه قبیح تعریف کردن از خود قبیح است» فلا تزکوا انفسکم خدا فرموده خود را تمجید و تزکیه نکنید دختریرا که مادرش تعریف کند برای خاله اش خوبست درس ۱۰۰ میگوید اشقیا (مانند لشکر معویه) لشکریانی هستند که بهر طرف اولیاء خدا دستور بدهند حرکت میکنند و سرپیچی ندارند ، باید گفت پس اشقیا مطیع امام بوده و تمام فسادشان از خود امام است این هذیان اقرا خوبست نوشتید تا مردم بخوانند و قدری بخندند و قدر آیه الله بر فعی معلوم شود که شمارا رسوا و مچ شمارا باز کرد .

درس ۱۰۱ برای امکان ولایت تکوینی امام دلائلی وعده داده اما یکدلیل نیاورده جز نقل بافته های کفر و شرک عرفانی ملا نظر علی که تمام مخالف قرآنست شمارا بخدا کسیکه در اصول عقائد مقلد شده در حالیکه اصول عقائد تقلیدی نیست آنهم مقلد یکنفر مرحوم یا غیر مرحوم و خوب بود میرفت از عقل و یا از قرآن تقلید میکرد بافته های ملا نظر علی هزاران اشکال دارد که فرصت بیان آن نیست یکی اینکه خدا را تشبیه با آفتاب کرده که عکس آن در آینه میتابد و گوید آفتاب با آنچه در آینه است فرقی ندارد

جز آنکه ما فی المرآت عکس آفتابست ای بیچاره آفتاب
محدود و دور است و عکسی دارد اما خدا نه محدود است
و نه دور و نه عکسی دارد که در موجودی بیفتد این کفریات
چیست که خدا را تشبیه کردی ثانیاً مدرکی از شرع
ندارد و مخالف عقل است .

و دیگر اینکه ملا نظر علی استدلال کرده بدو خبر
مجموع که از جمعیات صوفیه است یکی «العبودیه جوهره
کنهها الربوبیه و یکی «عبدی اطعنی حتی اجعلک مثلی که
این دو خبر هم مخالف عقل سلیم و هم مخالف قرآن است
در قرآن فرموده لیس کمثله شیئی کسی با عبادت مثل خدا
نمیشود اگر چنین باشد این روایت اختصاص بامام ندارد
هر عابدی سر از خواب بردارد بگوید من مثل خدایم و
عبودیت متباین باربوبیت است و ممکن الوجود با واجب الوجود
متباین است و ممکن نیست یکی شود اگر ملا نظر علی از
آیات قرآن مدرکی داشت باید ذکر کند زیرا در این
مسئله باین مهمی که مسئله شرك و توحید است نباید باخبر
مجموعه استناد کند این آقایان خیال کرده اند بیافتن دین
درست میشود تعجب این است که این روحانی نمایان چگونه

از قرآن و نهج البلاغه بی خبر ولی بیافته‌های ملافلان ملافلان
توجه دارند .

درس ۱۰۵ بدگوئی و رجز خوانی کرده برای
ابطال دلیل تحیز اما دلیلی نیاورده مادر این کتاب حمایت
یسا حماقت جز رجز خوانی و فحاشی چیزی ندیده ایم
در ص ۱۰۷ بخاک پای جبرئیل یا اسب جبرئیل و اثر آن
استدلال کرده که خدا بهر چیز بخواهد اثر میدهد جواب
این است که خیلی خوب کسی منکر قدرت خدا نیست اما
این مربوط بولایت تکوینی امام نیست زیرا ولایت تکوینی
از صفات خاصه خدا است و خدا صفات خاصه خود را
بمخلوق نمیدهد مثلا خدا لاحد است و محالست که این
صفت را بمخلوق دهد .

درس ۱۰۸ استدلال کرده باخباریکه میگوید هر چیزی
مطیع ما است اما نمیداند که اطاعت غیر از تکوین است
ما مطیع فلان امیریم اما او ما را تکوین ننموده خواننده
بداند کسیکه فرق بین اطاعت و تکوین نمیگذارد قلم
بدست گرفته و هرچه خواسته بدگوئی میکند .
در ص ۱۰۹ و بسیاری از صفحات دیگر از وهابی

بدگوئی کرده اما يك مدرک ياورده كه نويسنده درسى از ولايت بچه دليل وهابى است بعقیده ما نويسنده درسى از ولايت از بزرگان شيعه وخادم اهل عصمت است ولى اينان ميخواهند بفحش و بدگوئي و تهمت نور خدا را خاموش كنند حال مافرض محال قبول كنيم او وهابى است اگروهابى گفت لا اله الا الله ميتوان گفت چرا گفتم باضافه وهابى مسلمان است و مانند شما غاليان مشرك نيست يا اگروهابى گفت بدن واحد يا روح واحد در آن واحد دو مكان ندارد شما بايد دليل بياورى بر ابطال سخن او نه اينكه فحش بدهى يك كفروهابى ميگويد چهارچهار تا ۱۶ تا شما ميگويد خير چون وهابى گفته صحيح نيست .

در ص ۱۱۰ مانند ساير صفحات ارعد و ابرق و لم يأت بشيئ» عقب برويد آماده باشيد منم رستم داستان تحقيقاني مانند گرزگران آورده ام و آخر قصه خواب را آورده كه اصلاً خواب حجت نيست حال ما ميگوئيم رسول خدا فرمود، من رأني في المنام فقد راني شما كلمه قطعاً را چرا در ترجمه آورده اى ، ثانياً هر كس پيغمبر را در بيداري ديده باشد اگر در خواب بيند مي فهمد همان رسول خدا است

و شیطان بشکل او نیامده اما کسیکه پیغمبر را در بیداری ندیده هر کس را در خواب دید از کجا بفهمد او پیغمبر است ثالثاً ما قبول نداریم که پیغمبر بخواب هزار نفر بیاید در آن واحد زیرا روح واحد محال است در امکانه متعدده باشد .

بی سوادی را ملاحظه فرمائید

در ص ۱۱۳ قصیده و اشعار سید حمیرا آورده و به حضرت امیر (ع) بسته و گوید خود آنحضرت فرموده در حالیکه احدی از مورخین و محدثین این اشعار را نسبت بآنحضرت نداده کسیکه اینقدر بی اطلاع است از او چه توقع و تازه شعری آورده از غیر و گوید :

آنچه را گفتم بقدر فهم تو است

مردم اندر حسرت فهم درست
در جواب ایشان ما شعر خود را که در شأن او است میخوانیم
آنچه را گفتمی همه کفر و کج است

فهم خود را بین که با حق گو لجاجت
در صفحه ۱۱۴ در اطراف بدن مثالی قلم فرسائی کرده
و بخیال خود تحقیقاتی کرده اما نمیداند که بدن مثالی

مدرکی از شرع ندارد و اینکه امام صادق (ع) فرمود اگر روح میت را بینی لقلت هو هو معنای آن این است که خود روح مانند بدن حد و حدود بدن را دارد یعنی بزرگتر از بدن نیست و ایندلیل است بر اینکه روح هر بشری حتی رسول خدا محدود و دارای ابعاد ثلثه و دارای مکانی است نه اینکه خدا يك ابار قالب در خارج تهیه کرده هر روحی که از هر بدنی جدا میشود او را بچپاند در قالبی دلیل ما همین خوابی است که آقای لجوجی در دیل همان صفحه نقل کرده که روح مشهد و کربلا میرود .

در ص ۱۱۶ میگوید اما امکان شرعی مقام ولایت آنوقت قصه حضرت آصف را نقل کرده کسی نبوده باو بفهماند که آقا برو درس بخوان امکان شرعی و غیر شرعی ندارد هر چیزیکه ممکن شد عقلاً و شرعاً ممکن است و دیگر اینکه جواب قصه آصف را در ص ۵۱ درسی از ولایت بخوان و بی مطالعه ایراد مکن تعجب این است که هر کس کتابی رد بر درسی از ولایت نوشته قصه حضرت عیسی (ع) و حضرت آصف را آورده و نرفته جواب آنرا در کتاب درسی از ولایت بخواند یا اینکه خوانده و از عناد و عجله

در ك نكرده .

درس ۱۲۰ میگوید صفات کمالیه انبیا از آثار صفات حق و مخصوص اویند باید باو گفت آثار صفات حق غیر از صفاتست و صفات حق مخصوص بنخود او است این شیخ فرق بین صفت و آثار صفت نگذاشته و مخلوق را نباید در صفات حق شرکت داد زیرا حضرت رضا (ع) فرموده کلمات فی الخلق یمنع فی خالقه درس ۱۲۱ میگوید ولایت تکوینی مستقل ائمه کفر است اما آن آیات و اخبار ولایت تکوینی غیر مستقل را نفی نمیسازد باید کسی بپرسد از این شیخ، کدام آیات شما یکی را چرا نشان ندادید اگر آیات حضرت عیسی و آصف را میگوئید که دلالت بر ولایت تکوینی ندارد درس ۱۲۱ بیعت استدلال کرده برای ولایت تکوینی بمعجزات در حالیکه موجد و مکون و فاعل همه آنها خدا است ایشان خود میبافد و همه جا خود قضاوت میکند و نتیجه باطل ذکر میکنند ولی بخیال خود حق است .

درس ۱۱۸ و ص ۱۲۵ تا ص ۱۳۱ مکرر اولیاء خدا را اسباب خلقت و مانند ابر و باد و مه و خورشید گرفته و این توهین را تکرار کرده زیرا نمیدانند اولیاء خدا دارای اراده

واختیارند و نمیتوان آنرا اسباب شمرد زیرا فعل سبب منتسب بخودش نیست بلکه منتسب بخدا است اما فعل انبیا و اولیا منتسب بخودشان است و اگر خلق ورزقی بدهند منتسب بخودشان و موجب شرکست ما نمیگوئیم رسول و امام را بخورشید و ماه تشبیه نکنید بلکه میگوئیم نتیجه غلط نگیرد .

مثلا روی زیبا را بخورشید تشبیه کنید اما روی زیبا مربی نباتات نیست پس درس ۱۲۶ بیجهت قرقر کرده درس ۱۲۷ خدا و اولیا را تشبیه کرده بآتش و آهن گداخته که هر دو محرقند و آهن متصف شده بصفه آتش پس اولیا هم متصف بصفه خدایند ، مرحوم مقدس اردبیلی در حدیقه الشیعه ص ۵۶۵ میگوید این سخن ازهر کفر و زندقه ای بدتر است و میفرماید این از عقائد صوفیه اتحادیه و زندقه خالص است زیرا هیچ دهری و طبیعی جرئت چنین مزخرفی را نکرده اند و بدن انسان از کفر بلرزه درمی آید و کسی که مختصر عقلی داشته باشد بطور قطع میدانده که تبدیل ممکن بممکن یا تغییر کردن بواسطه همدگر را نمیشود قیاس با واجب الوجود نمود انتهى کلامه) مقصود مقدس اردبیلی این

است که آهن و آتش هر دو ممکن الوجودند و ممکن بواسطه مجاورت یکدیگر صفت همدگر را بخود میگیرند اما خدا و مخلوق از یک جنس نیستند و یکی واجب است و دیگری ممکن و ممکن نیست صفت یکدیگر را بخود بگیرند علی (ع) فرموده و تنزه عن مجانسة مخلوقاته حال شما فکر کنید بقول مرحوم مقدس اردبیلی زندیق های زمان ما چه مزخرفاتی در کتاب حمایت خود آورده .

حال کسی که این طور توحید را خراب کرده اگر تا قیامت گریه و عبادت کند خدا، او و ناشر کتاب او را نخواهد بخشید زیرا اینان از اهل غلو بدتر کرده و بالاتر رفته اند و فتاوی تمام علما بر نجاست غلاة و مشرکین است .

درس ۱۲۸ استدلال کرده برای ولایت تکوینی رسول خدا بجملة اقامه فی الاداء مقامه و آنقدر درك نکرده که اداء یعنی بیان کردن شرع و این ربطی بتکوین ندارد و اداره امور تکوینی در این کلمه نیست درس ۱۳۵ تا ص ۱۳۴ بقول خودش دلائل نفی قطبیت را رد کرده اما يك آیه و يك حدیث برای اثبات آن نیاورده و نتوانسته دلیلی بیاورد جز بدگوئی و رجز خواندن پس معلوم شد مطالب درسی از

ولایت را تا بحال کسی نتوانسته رد کند ولی از تهمت و افترا
 کتاب خود را پر کرده اند ما میگوئیم آقای تم و مع و
 سایرین ببعضی از دلائل کتاب درسی از ولایت بخیال خود
 ایراداتی کرده اند اما بتمام دلائل آن نتوانستند ایراد کنند
 حال جواب ایرادات ایشانرا در این مختصر بخوانید اما
 حیف که ملت و مردم مارا بی خبر نگاه داشته اند والا این
 مغرضین نمیتوانستند اینهمه رطب و یابس بیافند بهر حال
 نویسندۀ درسی از ولایت خواسته این بیچارگانرا هدایت
 کند اینان عوض تشکر میگویند ان هذا شیئی عجاب و انه
 لساحر کذاب .

کتاب تم و مع اشکالات علمی و دینی بسیار دارد که ما
 فرصت بیان آنرا نداریم همین قدر بامثال ایشان باید گفت
 ای مگس عرصۀ سیمرغ نه جولانگه توست

عرض خود میبری و زحمت ما میداری
 اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون والسلام علی من اتبع الهدی
 محمد تقی خجسته

اشعار در کفر عالیان مدعیان ولایت

که دین با غلو رجس است و مقدوح
 ز شرع با غلو حق است بیزار
 بتوصیف از غلو عالیان گفت
 هلاکت و بود دور از هدایت
 بجاء ویل پس اندر عقابست
 که اجر عالیان گزاست در قبر
 سقر پاداش و شیطانش قرین است
 غلو باشد تجاوز باش پیدار
 لقد ضلوا اضلوا پیروانرا
 امام پا کرا شهر حرم کرد
 خداوند اقسام بر احمد و آل (ص)
 شهبیق و آهشان صد چند گردان
 چشان در کام او ذقوم و غسلین
 نداند شعر او کفریست کامل
 و یا در قعر دوزخ میبر او را
 همه کردند با اسلام بازی
 بکویدند عقل و علم و برهان
 برای دین حق کشند آفات
 ز شر این کسان آزاد گردان
 بیاورد سد شکن یا بت شکن باز
 کند ترویج حق آن سدل شکسته

شریعت با غلو فی هست ممدوح
 تن غالی نجس باشد چومردار
 پیمبر کو در معنی همی سفت
 محب غالی را گفت از غوایت
 بدون شبهه او اندر عذابست
 زقرآن بین تولاتلو مشو گبر
 بذی القربی غلوانکار دین است
 رسول و اوصیایش جمله بیزار
 بقرآن خوانده حق اینغالیانرا
 چو تقلید از نصاری یا زرم کرد
 چو غالی اهل دینرا کرده اضلال
 بدوزخ روحشان در بند گردان
 اگر آهی کشد غالی مسکین
 بمداحیکه خواند شعر باطل
 خدا یا یا هدایت کن مرا و را
 چو محلولی هدائی و نمازی
 بیاوردند دینی ضد قرآن
 بیاوردند اخبار خرافات
 خدا یا مسلمین را شاد گردان
 برای نشر دینت چاره ای ساز
 هر آنکس بیقرض شد چون نخسته

نظریه حجة الاسلام حضرت آية الله آقای سید وحیدالدین مرعشی نجفی

بسمه تعالی

حضرت آقای علامه برقی دامت افاضاته العالیه شخصی است
مجتهد و عادل و امامی المذهب و بنابر گفتار مشهور (کتاب و تالیف
شخص دلیل عقلش و آینه عقیده اش میباشد) و ایشان مطالب بسیار
عالیه را جمع بمقام و شأن حضرت امیر المؤمنین (ع) و سایر ائمه
هدی علیهم السلام در کتاب عقل و دین و کتاب تراجم الرجال که
نازه بطبع رسیده و در سایر کتابهای دیگرشان نوشته اند، و جار
و جنبه جال و قیل و قال یکعده اشخاص مغرض و یا عجول و عصبی که
کتاب مستطاب درسی از ولایت را کاملاً ننخوانده و ایمان خود را
از دست داده و قضاوت ظالمانه در حق معظم لسه میکنند
کوچکترین تأثیری نزد علما و عقلا ندارد (عاقلان دانند) و ای
بحال کسانی که این ذریه طاهرة ائمه هدی علیهم السلام را
که از چند نفر مراجع تصدیق اجتهاد دارد رنجانیده و در عین
حال بهتان عظیم و افتراء شدید بر یک نفر مسلمان عالم فقیه
میزنند، حق تعالی فرموده ان الذین یحبون ان تشیع الفاحشة
فی الذین آمنو لهم عذاب الیم فی الدنیا و الاخرة .

خادم الشرع المبین سید وحیدالدین مرعشی نجفی

بتاریخ چهارم شهر ذی القعدة الحرام ۱۳۹۰

سؤال مؤمنین از حضرت آیه الله علامه برقی مدظله و جواب ایشان
محضر مبارک حضرت آیه الله آقای حاج سید ابوالفضل علامه
برقی مدظله العالی تقاضا داریم برای رفع شبهه بـستـوالـات ذیل
جواب مرحمت کنید . از طرف جمعی از مؤمنین

س - حضرت تعالی فضائل و مناقب ائمه اطهار را قبول دارید، یا خیر
ج - بلی تمام فضائل و مناقب ایشان که در قرآن و اخبار
صحیحہ باشد قبول دارم و خود مروج آن میباشم
س - بعضی از افراد میگویند شما بمقام ولایت توهین کرده اید
صحت دارد یا خیر

ج - افترا و تهمت است من مقام ولایت را از خرافات ترفیع
کرده ام متأسفانه این اشخاص نفهمیده و نخوانده اند
س - آیا شما گفته اید علی بقول عوام علیه السلام

ج - خیر من نگفته ام ولعنة الله على قائله وجاعله وفاقله
س - آیا شما حاضرید که جلسه بحثی از علمائشکیل شود
مجهز بضبط صوت و خبر نگار تا معلوم شود حق با کیست
ج - بلی حاضرم مجلسی باشد از طرف علما و اشکالات خود را
بگویند اگر جواب کافی دادم اعلان کنند تا معلوم شود من بر گفته
خود دلیلی دارم یا خیر و اگر دلیلی نداشتم من خود تسلیم میشوم
الاقل السيد ابوالفضل علامه برقی